

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: BARCLAY 6189

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: BARCLAY 6189

NO. 72. — ŠTEV. 72.

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 27, 1929. — SREDA, 27. MARCA 1929.

VOLUME XXXVII. — LETNIK XXXVII.

Veličasten pogreb maršala Focha.

VSA FRANCIJA SE JE POKLONILA SFOMINU VELIKEGA VOJAKA

Milijon ljudi je molilo, ko so položili Focha k zadnjemu počitku. — Krsta je počivala na lafeti topa na poti od katedrale. — Predsednik, princ iz Walesa in diplomatje so bili pri obredih v Notre Dame.

PARIZ, Francija, 26. marca. — Truplo maršala Ferdinanda Focha je bilo odpeljano danes zjutraj iz katedrale Notre Dame v Invalidni dom, kjer bo počivalo v bližini Napoleona.

Priprosta hrastova krsta, pokrita s francosko trikoloro, je bila položena na lafeto topa pri katedrali par minut po deseti uri in nato se je pričel sprevod po mestu.

Dočim je množica, katero so cenili na milijon ljudi, kleče molila pred velikimi vrati katedrale, se je vršila tiha maša za bojovníka Francije.

V katedrali so bili predsednik Francije, odlični zastopniki tujih narodov, med njimi tudi princ iz Walesa ter številni diplomatje v paradnih uniformah.

Tam so stali molče in s sklonjenimi glavami dokler ni jasni glas trobente zaoril: Aux Champs! tekem najbolj čustvenega trenutka pogrebne službe.

Ob istem času pa je plačalo deset milijonov Francozov zadnji tribut generalissimu najbolj močnega vojske celega sveta.

Celo v najbolj majhnih vaseh naroda so čitali zadušnice, in slovesna pogrebna maša je bila čitana v cerkvi svetega Mihaela v St. Brieuc, kjer se je Foch poročil leta 1883.

Princ iz Walesa, zastopajoč kralja Jurija, je došel malo pred pričetkom cerimonij. Nosil je rdečo uniformo ter črno, medvedjo kučmo polkovnika velških stražnikov.

Predsednik Doumergue je došel natančno ob devetih in člani njegove vlade so ga čakali pri vratih.

Madama Foch in njene hčerke so stopile v katedralo pri stranskih vratih, in vdova se je naslanjala ob roko generala Weyganda.

Oči generala Pershinga so bile polne solza, ko je šel mimo krste maršala.

Zunaj pa je bilo vse tiho, ko se je pričel sprevod pomikati naprej.

DE RIVERA PRAVI, DA SE STARA

Primo de Rivera čuti, da je starost 59 let preveč visoka za njegovo naloge. — Nasprotuje pa hitri izpremembi.

MADRID, Španija, 26. marca. Miguel Primo de Rivera y Orbaneja, markiz de Estrella, ministrijski predsednik in diktator Španije izraža državnega preobrata leta 1923, je spoznal, da se je postal v petih letih in pol diktatorstva in v napoli oficiozni poslanici je objavil, da se bo mogoče poslovil pred datumom, katerega si je določil sam.

Mladost in mladostna sila sta potrebna za uspešno diktatorstvo in mož, ki je osamljen izpremenil tek zgodovine na Španskem, čuti, da je devet in petdeset let preveč za "trdo in naporno nalogo, katero sem si postavil tekom petih let".

— Vse zdravo javno mnenje na Španskem se trese pred samo idejo možne izpremembe v politiki in vladi. Ker pa ni nikdo večer, se je treba določiti in pripraviti za to neizogibno potrebo z jasnostjo in mirom, da bo izprememba v eksekutivni sili srečen dogodek za narod.

SESTRA KRALJICE ZBOLELA.

LONDON, Anglija, 26. marca. Markiza iz Cambrida, sestra kraljice Mary, je težko zbolela na zastrupljenju.

MEHIŠKI VSTAŠI SO IMELI VSEPOVSOD VELIKE IZGUBE

Federalne čete, zmagovalne na vseh frontah, so posvetile sedaj svojo energijo severnemu pogonu. Vstaši pregnani iz mesta Etzatlan.

MEXICO CITY, Mehika, 26. marca. — Federalne sile so se pripravljale danes, da obnove svoj napad na mesto Jimenez, v državi Chihuahua, po dveh odločilnih zmagah ob zapadni obali.

Vstaške čete se baje umikajo proti severu od mesta Mazatlan, potem ko so imele težke izgube po bojih v onem ozemlju. Obleganje Mazatlan je bilo opuščeno.

Federalci so bili tudi zmagovalni v napadu na mesto Etzatlan, v državi Jalisco, kjer je bilo tri in trideset vojakov ubitih v ostrih pouličnih bojih.

Skupne izgube na obeh straneh so neoficiozno cenili na približno dvesto, čeprav ni še na razpolago definitivnih ocen glede mrtvih v Mazatlanu.

General Jaime Carrillo, federalni poveljnik v Mazatlanu, je sporočil, da so bili ubiti trije federalni vojniki ter ena ženska. Številni vstaši pa so bili ubiti ali ranjeni in štirinajst civilistov je bilo ranjenih.

Polkovnik Aceves je informiral vlado, da so bili vstaši pregnani iz mesta Etzatlan po bitki, v kateri je bilo ubitih sedem in dvajset vstašev ter šest federalnih vojakov.

Odvedenje nepojasnjeno, a dva sta morala v ječo.

WOOSTER, O., 26. marca. — Dve osebi sta pričeli služiti danes zaporne kazni za odvedenje štiri letnega Orville Horsta, čeprav ni s nikdar našli dečka.

Elias Arnold je bil obsojen na dvajset let ječe v državni kaznilnici in njegov sin Arthur, star sedemnajst let, je bil obsojen na nedoločen termin v Mansfield polbolesovalnici.

Oba sta bila obsojena vsled pričejanja neke osemletne dekle, ki je rekla, da je videla, kako sta Arnolda odvedla fant.

Nagrada za avtogiro.

PARIZ, Francija, 26. marca. Športna akademija je prisodila svojo veliko nagrado za leto 1928 Juanu de la Cierva, iznajditelju avtogira.

GOVERNER OBDOLŽEN ZAROTE

Governer Long iz Louisiane je bil obdolžen nagovarjanja k umoru. — Poklical bo najbrž vojaštvo na pomoč.

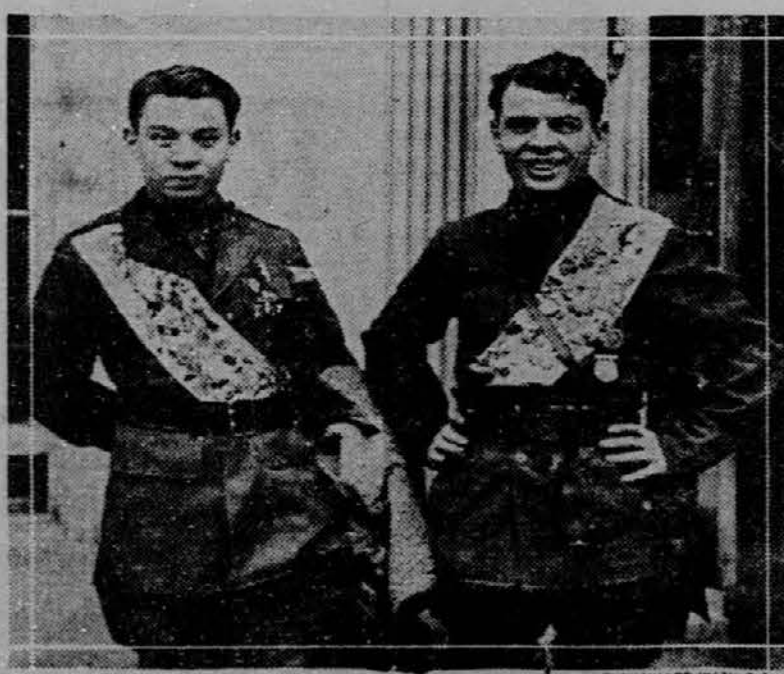
BATON ROUGE, La., 26. marca. — Obdolžbe, da je governer H. P. Long skušal najeti svojega prejšnjega stražnika Harry Bozema, da zavratno umori državnega poslanca Sandersa, bodo prečitane danes v poslanski zbornici, če ne bo poklical governer narodne milice, da zabrani zakonodajcem zborovanje.

Napori, da se prečita zapriseženo izjavo Bozema, so bili storjeni že včeraj od poslancev Morgana, a bil je prekinjen od speakerja Fourmeta, ki je oznanil sredi velikega razburjenja razpustitve zbornice, če predno je mogel Morgan prečitati par vrstic.

Državni kozaki za Illinois.

SPRINGFIELD, Ill., 26. marca. Kljub najbolj ostremu protestu strokovnega gibanja je sprejel državni senat pri drugem čitanju predlogo za državne konstablerje. Že trikrat poprej je legislatura odklonila to odredbo, ki se obrača direktno proti borečim se delavcem.

SVETSKA POTNIKA

brata Zundl in Nathan Rubin sta se pred krakim oglašila v Belu hiši in nadaljevala svojo pot proti vzhodu. Doma sta iz Litvanske ter nameravata prepotovati ves svet. Če se jima bo posrečilo, bosta dobila \$15,000 nagrade.

Vsem naročnikom, čitateljem in prijateljem želi Velikonočne praznike

Uredništvo
in
uprava Glasa Naroda.

SVOJEGA MOŽA JE ZASTRUPILA

Mrs. Adams je priznala, da je umorila uradnika vremenskega urada v Hartfordu. — Bila je ljubosumna na druge.

HARTFORD, Conn., 26. marca. Le dvajset minut je bilo treba včeraj popoldne, da se dobi priznanje umora od Mrs. Olive Adams, kojega moža, Harry Adamsa, mladega vremenskega proroka, so našli mrtvega v nedeljo.

Vso nedeljo in ponedeljek je policija, ki ni hotela sprejeti pravoreka zdravniškega preglednika glede slučajne smrti vsled kloroforma, čekirala zakonsko življenje Adamsovih. Našla je, da ni bilo vse tako miroljubno kot je izgledalo na prvi pogled. Detektiva Santoro in Daly sta odvedla Mrs. Adams v glavni stan, da pomeni tam svojo verzijo, da je rabila Adams, vaje staviti s kloroformom namočeni robove preko svojega čela, da prične nespečnost, očitno preveliko množino kloroforma.

Vprašanja glede ljubosumnosti Mrs. Adams na nekatere prijateljice njenega moža, so hitro spravila žensko v defenzivo in priznala je, da je "finišala" svojega moža. Rekla je, da je dala preveliko dozo kloroforma v soboto, ko je zahteval Adams kloroform. Kot svoj motiv je navedla, da je bil Adams okrut in nazvest napram nji že več let.

Adams je hitro napredoval v vladni službi kot vremenski izvedenec ter je bil pohvalno naveden od vremenskega urada Združenih držav radi njegovega dobrega dela tekom povodnji v Vermontu.

On in Olive Storey iz Stoneham, Mass. sta bila poročena leta 1917. Imata sina, Amanda, staro enajst let.

Mrs. Adams je bila pridržana brez jamašine.

Rekla je, da so se pričele njene zadrege kmalu po poroki pred dvajsetimi leti ter je navedla policiji imena dveh žensk, ki sta bili baje v intimnih odnosih z njenim možem.

Te in druge ženske so poiskali detektivi, ki so hoteli čekirati trditve Mrs. Adams.

STONEHAM, Mass., 26. marca. — Stariši tako Mr. Harry Adamsa, meteorologa iz Hartorda kot stariši njegove žene, ki je bila pridržana radi umora, niso hoteli vrjeti v možnost, da bi Mrs. Adams usmrtila svojega moža.

George Adams, oče mrtvega moža, je rekel, da ni bila dvojica ločena niti en dan izra poroke in da ne more vrjeti, da je bil njegov sin umorjen. Dostavil je, da je dobil šele pred par dnevi pismo od svoje sinuhe s pripombo, da je njen mož zelo izmučen, in da jemlje omamna sredstva, da lahko zaspi.

Nemški balonisti se bližajo Jeruzalemu.

JERUZALEM, Palestina, 26. marca. — Brezčlena brzovjaka z "Graf Zeppelina" naznanja, da bodo najbrž vrgli pošto na Ramieh, dva in dvajset milj od Jeruzalema, med prvo in drugo uro popoldne.

ŠPANSKA LETALCA STA SREČNO PRELETELA ATLANTIŠKI OCEAN

Pristala sta v Bahia. — Aeroplan je imel dosti kuriva za potovanje v Rio de Janeiro. — Upala sta uveljaviti nov rekord. — Zastran megla in dežja nista mogla doseči svojega cilja.

BAHIA, Brazilija, 26. marca. — Kapitana Francisco Jimenez ter Ignatio Iglesias, ki sta odletela iz Seville, na Španskem v aeroplanu z enim motorjem, v nedeljo opoldne, sta pristala ob polenajstih zjutraj na Camassary letalnem polju, skoro osemsto milj od njunega cilja pri Roi de Janeiro.

Letalca sta bila v zraku približno 43 ur in pol ter sta preletela nekoliko več kot 3900 milj.

Bahia je približno 550 milj južno od Natala, preko katerega so videli letalec nekako ob treh zjutraj, potem ko sta preletela Atlantiški ocean preko Cape Verde otokov.

Rekord glede poleta na dolgo razdaljo, katerega sta skušala poraziti pugnuna Španca, je ostal še vedno v italijanskih rokah, kajti Carlo Delprete ter Arturo Ferrarin sta poletela iz Rima do neke točke deset milj severno od Natala, na razdaljo 4449 milj.

Ceni se, da sta španska letalca pristala potem ko sta premerila iz Seville 4100 milj.

Letalca sta pričela svoj epohalen polet v dobrem vremenu, a ga zaključila v megli ter dežju, na katerega sta zadela kmalu potem, ko sta zapustila Natal.

Vreme v Rio de Janeiro, kamor sta nameravala dospeti, je bilo ob onem času idealno.

Imenovanje ženske.

WASHINGTON, D. C., 26. marca. — Prva ženska, ki bo imenovana za urad od predsednika Hooverja, bo Mrs. Louis Slade iz New Yorka. Najbrž ba imenovana za komisarko Združenih držav na desetem mednarodnem jetniškem kongresu v Pragi.

Irci iščejo milijon.

Da se ovekoveči "kulturni vpliv" Irske, skuša komitej irskih okrajev nabrati v Združenih državah \$2,500,000.

Sklad se bo uporabilo, da se ustanovi Irish Centre, ki bo imel razstavo v jeseni v Grand Central palači.

PARNIK "EVROPA" ZGOREL

Požar je divjal petnajst ur ter je povzročil za tri milijone dolarjev škode. Večina škode je pokrita z zavarovalnino.

HAMBURG, Nemčija, 26. marca. — V Blohm & Voss ladjedelnici je začel goreti parnik "Europa", ki bi imel biti po svoji dograditvi najmodernejši parnik na svetu.

Kako je izbruhnil požar, še ni znano. Nekateri ga pripisujejo sabotazi, kar je le malo verjetno.

Sikoro vsa hamburška ognješka sila je bila zaposlena z gašenjem.

Šele po petnajstih urah se je ognjegasecem posrečilo spraviti ogenj pod kontrolo.

Škoda, ki znaša tri milijone dolarjev, je pokrita z zavarovalnino.

Parnik bi imel biti dograjen to poletje, ter bi nastopil dne 21. avgusta svoje prvo potovanje proti Ameriki.

Newyorčanka padla s konja.

HAMILTON, Bermuda, 26. marca. — Miss Elsa Anker, doma nekje iz New Yorka, je bila včeraj resno poškodovana, ko je padla s konja. Odvedli so jo v King Edward bolnico, kjer se je glasilo, da bo okrevala.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.	\$	Lir	\$
500	9.30	100	5.75
1,000	18.40	200	11.30
2,500	45.75	300	16.80
5,000	90.50	500	27.40
10,000	180.00	1000	54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim zvezom v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA
PRISTOJBINO 75c.

ŠAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

Vesele velikonočne praznike želi vsem naročnikom, čitateljem in prijateljem —

FRANK SAKSER

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
22 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voices of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inosestevstvo za celo leto	\$7.00
Za štiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6188.

MUSSOLINIJEVA "ZMAGA"

V nedeljo so se vršile po Italiji volitve v "kooperativno" zbornico.

Za novo italijansko "ljudsko" zastopstvo je bilo izmisljeno novo "volilno pravo", o katerem je Mussolini že vnaprejšnjem prerokoval, da bo zajamčilo stoodstotno fašistično zbornico.

Da se v svojem prerokovanju ni mogel motiti, mu je vnaprejšnjem jamčilo "volilno pravo".

Razen štirih narodnih katolikov — ki so smeli biti izvoljeni — je vseh ostalih 400 poslancev, iz fašističnega, to se pravi iz Mussolinijevega tabora.

Parkrat smo že poročali, kako je bila sestavljena volilna lista, za katero je bilo oddanih v nedeljo tako ogromno število glasov.

Vodstva raznih korporacij, trgovskih družb, visokih šol, delavskih zadrug itd. so predložila imena tisoč oseb, zanesljivih fašistov.

Iz tega seznama je izbral fašistični veliki svet 400 kandidatov, ki predstavljajo nekak cvet fašizma.

Nedeljskih volitev se je smelo udeležiti 9,500,000 moških.

Soglasno z novo postavbo ima volilno pravico sleherni moški, ki producira ter na ta ali on način pomaga večati narodno bogastvo.

Med ta sloj prišteva Mussolini tudi katoliško duhovščino, in baš laški duhovniki so se volitev stoprocentno udeležili.

Izid volitev je v dveh ozirih značilen.

Prvič zato, ker je bila udeležba devetdeset procentna, drugič pa zato, ker je imelo 136,000 volilcev pogum zapisati na glasovnico "ne".

Velika udeležba dokazuje, kako splošen in silen je teror, ki ga izvaja fašistična vlada.

Omega, ki ni sel na volišče, so smatrali kot nasprotnika Mussolinijevega režima.

Ker je bila na razpolago samo ena kandidatna lista, sta opim, ki se z Mussolinijem ne strinjajo, preostajali dve stvari: ostati doma, ali pa zapisati na glasovnico "ne".

Da je bilo v takih razmerah skoro milijon volilcev, ki so bodisi ostali doma, ali zapisali na glasovnico "ne", je skrajno značilno.

Kajti danes v Italiji Mussoliniji v obraz zakričati: "Ne!", je skrajno junaško.

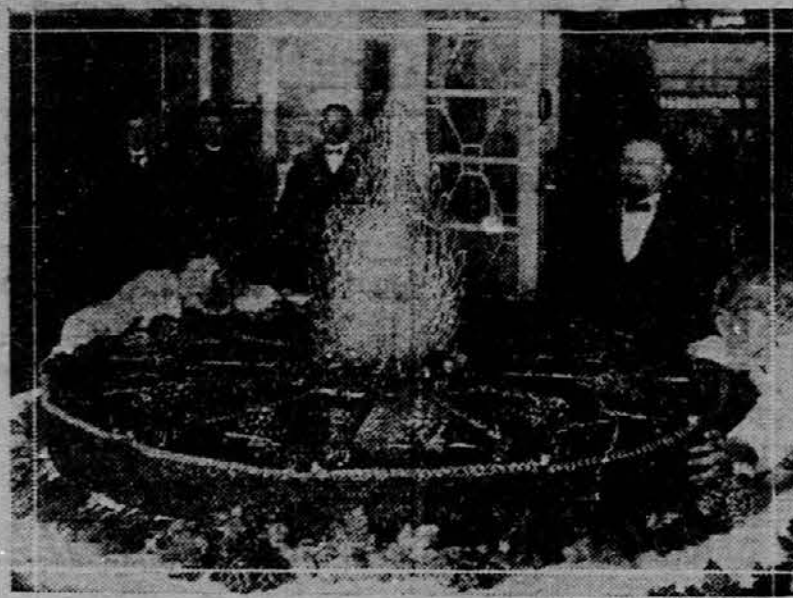
Vsi taki bodo izpostavljeni splošnemu preganjanju.

Pred volitvami je govoril Mussolini o ljudskem štetju, o ljudskem glasovanju, ki naj bi dokazalo vsemu svetu, da ima italijanski narod zaupanje v fašizem.

Če pa noče skoro milijon, oziroma deset odstotkov vseh volilcev izreči fašizmu zaupnice, je Mussolini baš nekaj nasprotnega dosegel kot je nameraval doseči.

Uklenjeni italijanski narod je izrekel nad fašizmom smrtno obsodbo.

OGROMNA POGAČA

Na razstavi sladstičarjev v Berlinu je bila razstavljena pogača, ki tehtala 350 funtov. Zanj je bilo treba 60 funtov moke, 50 funtov sladkorja, 50 funtov masla, 75 funtov rozin in 1000 jajc.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Kakor je bilo že poročano, bo "Slovan" tudi letos kot vsa leta, odkar je bil ustanovljen, priredil spomladansko veselico na belo soboto, 6. aprila, v Kočevskem domu, na 657 Fairview Ave.

Začetek veselice ob 8. uri zvečer.

Že same nove pesmi, kakor "Gor čez jezero" (pet glasno), "Izgubljeni cvet", "Lucipeter ban", "Ljubzen in pomlad" morajo zvabiti vsakega na veselico.

Poleg petja bosta pa vprizorjena tudi dva prizora in sicer: "Morar" s petjem v slovenskem jeziku in "Old Black Joe" v angleščini. (I hear their gentle voices calling "Old Black Joe").

Da se ustreže našim damam, bo tudi ples za pihre, pri katerih same volijo.

Plesne točke igra znani orkester Ridgewood Trio, katerega vsi poznate, da dobro igra.

Vstopnina je samo 50 centov, dosti majhna za program, kateri vam bo na razpolago.

Vabljeni ste vsi rojaki v Greater New York in Brooklyn in okolici.

Vsi na pomladansko veselico "Slovana" na belo soboto 6. aprila. Za obilno udeležbo se priporoča "Slovan".

Waukegan, Ill.

No, sedaj je pa že tu. Kako težko je bilo naše pričakovanje. Steli smo dolge zimске mesece, gledali v pratiko, končno pa smo le dočkali to preljubo pomlad.

Pa še nekaj drugega sem prav nestrpno čakal in tudi dočkal.

Dokler sem videl sneg po lutih in vrtovih, sem vedel, da ga še ne bo. Ko pa je ves sneg skupnel in se narava prebujala, smo ga kmalu dobili, in danes imamo prvičkrat tu pred nami mladega svežega, zeleno belega — regrata polnočnega ledu. To vam je res okus prave starokrajске narodne solate.

Ko je prišla zopet pomlad in ozelenel regrat smo vedeli, da mora priti zatem še nekdo drug najbolj težko pričakovan in tudi tega smo srečno dočkali, namreč našega čvrstega prvorojenčka.

Ker je bilo vse zdravo, je bilo vse veselo v celi hiši ter enako med prijatelji in znanci. Za svoj god sem prejel v pravem pomenu besede — "živo štruco". Kako naj bi potem ne bilo vse v najlepšem razpoloženju?

Ker je tu taka navada, prinesejo prijatelji in znanci za novo-rojenčka vsakovrstnih darov in potrebščin, ter je bil naš vsega v prav obili meri deležen, za kar vsem najlepša hvala. Mladi mater pa je bilo poslanih krasnih svežih nageljnjev in vrtnic od tu iz Waukegana ter celo iz daljnega Brooklyna, za kar tudi hvala. Zadnjo nedeljo je prišla vesela družba "tamalga pogledat" Videči, da je vse zdravo, smo se potem v drugi sobi prav dobro zabavali. Omenil sem pri tem priti zbirko vrhniških revežem v pobojski za Veliko noč, pa so mi brez vsakega obotavljanja prispevali in sicer po \$2.00: Mr. Frank Ope-

ka in Mr. Frank Petkovšek, kateri se je baš vrnil iz Floride med nas. Po \$1.00 so darovali: Mr. Anton Celarec, Mr. Pavel Bartel in Mr. Frank Rep. Kasneje so se pripeljali po \$1.00: Mrs. M. Petkovšek (Šupceva), Mrs. Frances Kirm (Furckova), Mrs. Pepa Gerželj (Lovanova), Po \$0.50: Mrs. Frances Župec (Matevškova), Mrs. Ivana Gregorka (Petrova) in Mrs. Frances Lenaršič (Arharjeva) in 75 centov Mrs. Frances Klanžar (Boštjančikova).

Imena darovalcev za \$9.50 sem že v zadnjem dopisu sporočil, to pot pa je nabranega še \$11.25, torej skupno \$20.75, katere svota se je že odposlala po Sakser State Bank 22. t. m. brzojavno na Vrhniko na naslov Franka Jesenko, pismonoša v poklju, ki bo prejetih 1080 dolarjev pošteno in v redu med reveže razdelil za velikonocni pobojski ter nam kasneje njih mena sporočil. Niti misliti si ne morete prijatelji, koliko veselja bomo s tem napravili vrhniškim revežem, kateri so že zlatanji pozabili, kaj je o veliki noči snilka in dobra potica. V njih imenu vam vsem najlepša hvala.

Zelo veliko humorja in dovlopov je napravilo zadnje dni tudi Peter Zgagovo pisanje o nasvetih mladim očetom. Omenil je, da je dobro, če je v bližini kak prijatelj na sosedu, da se jo pokliče. Še boljše pa je, če je v hiši tako dobra gospodinja kot se je izkazala v tem slučaju naša Mrs. Mica Celarec in njene hčere, za kar jim najlepša hvala.

Sedaj nastane vprašanje, odkod Peter Zgaga ve tako natančno vse podrobnosti in o potrebnih priporočilih in podobnih slučajih? Včasih me o njem kdo kaj vpraša. Ako rečem, da je ledik, mi ne verjamejo. Preveč ve o tem, pravijo. Če pravim, da je oženjen ter oče par otrok, spet ne verjamejo, ter pripomnijo, da bi mu potem ne šle take muhe po glavi. Da bi pa s katero kar tako živel, vam pa garantiram da on ni tak.

Prišlo je zopet na površje vprašanje, zakaj je lansko leto enkrat tako nenadoma pobegnul, ter je mogoče le kaj resnice v ljudskih govorcih o njem.

Ko je bila tu pri Mrs. Zaimar na obisku njena mati Mrs. Yera iz West Allis, Wis., me je vprašala, če je Peter Zgaga res zato pobegnul, ker ga je neko dekle vedno v nedršču nadlegovalo. Pritrdil, da je to res, bi bilo lahko kaznjivo, če ni resnice. Da ni res, pa tudi nimamo dokazov.

Vidiš, dragi Zgaga: Take in enake dvomljive govorice krožijo med ljudmi o Tebi. Če Ti je kaj do imena, kar zagovarjaš se, jaz Te ne bom več, saj si hotel tudi mene v zos spraviti s svojim pisanjem.

Dasi nisem nikomur dolžan zagovora, naj vseeno omenim, da si mi v enem oziru delal krivico, ko si pisal, mogoče celo namenoma, da sem se poročil v starem kraju začetkom julija, dočim bi se v negotovosti glede datuma naše poroke lahko informiral pri Mr. A. Skul, ker on nam je bil pri poroki kot priča. On bi Ti lahko povedal, da je bila poroka 4. junija

ter je je potem tudi vse drugo po — paragrafi.

Vidiš, jaz sem svoj alibi doprinesel, kako boš pa Ti ljudi prepričal, da so vse te govorice o Tebi izmišljene, je pa Tvoja stvar. Saj že star pregovor pravi: kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade. Kljub temu pa upam, da ostaneva prijatelja, ter nam je v resnici vsem žal, da Te ne bo med nami na krstiji, katera bo v kratkem.

Od doma z Vrhnike pa so prihajale to zimo samo slabe novice. Zadnji teden ko smo bili tu najbolj veseli, dobim žalostno sporočilo, da mi je umrla še edina sestra Franciška Hodnik (Šurčevska) za pljučnico v osmem dnevu bolezn.

Istega dne, ko je ona ležala na mrtvaškem odru, so bili še trije drugi mrličji in sicer dva tuja reveža in ena ženska v hiralnici.

Umrli je nadalje na Vrhniki tatejši mantovski birt Dolenc, potem Čemphov Franc Stržinar, potem Ignac Štirn in njegova mati, Slana v Betajnovi, na Klanec za Sv. Lenartom Fr. Žitko in njegova žena, oba en dan, poprej pa Tone Vehar in njegova žena Meta, oba v enem tednu in Stacunka Marička, tako da se taka počila res kar čudno slišijo.

Stric píše, da jim je v kleti ves trompir zmružil. Ribano zelje in repo so morali sekati v kadeh s kero, ako so hoteli kuhati. I. Trom na vrhu Storževega griča je ogreval v čebelnjaku čebele z žerjavico v posodi, pa se je vse uleto ter gorelo, da se je svetilo po celi Vrhniki ter je imel 60 tisoč dolarjev škode. Res žalostna so taka poročila, da človeka kar sree boli ko prebira taka pisma.

Upajmo, da bodo imeli tam letos vsaj boljše letino v odplati- lo za toliko trpljenja prestaneja v tej hudi zimi.

Ako ne bo prepozno, želim vsem prijateljem vseelo Veliko noč in obilo prihrov.

Pozdravi!

Jože Zelene.

Chicago, Ill.

V nedeljo dne 17. marca se je vršil koncert gospe Lovčevne in gospoda Šubelja, opernih pevcev iz Ljubljane. Lahko rečem, da toliko Slovencev še nisem videla v dvorani kakor v nedeljo. Zbrač so se vsi brez razlike verskega ali političnega prepričanja. Peveca sta izborna pela, k splošnemu navdušenju je pa tudi pripomoglo, ker sta bila oba oblečena v narodno nošo. Marsikateri se je izrazil, da bi ju vso noč poslušal. Delavske razmere so tukaj prav

Počuti se slabo in je izčrpan?

"Bil sem zelo slab in izčrpan predno sem začel jemati Nuga-Tone," pravi Mr. H. Hufner, Dillon, Kans. "Porabil sem več steklenic Nuga-Tone, in sedaj sem popolnoma drugačen človek." To je splošno prevečeno oseb, ki so uporabili Nuga-Tone. Ono je izboljšalo zdravje in vrnilo moč že milijonom nočem in ženam. Nuga-Tone povrne tekočo energijo, pomaga prebavi, odpravi omotico, glavobol ter ledvinske in nevarne nerodnosti v par dneh. Očala nenevarne živice in potne tekočine oslabljenim osebam. Poskusite Nuga-Tone. Ono vas bo vrnilo in dalo novo življenje vašim očrnilom. Kupite lahko Nuga-Tone v lekarni, in ako vam ne pomaga, se vam denar povrne.

(Adv.)

slabe in ne svetujem nikomur sem hoditi za delom. Kdor nima prijatelja, ki bi mu delo preskrbel, naj ne hodi sem.

Pozdravi vsem, posebno pa Peteru Zgagi!

Frances Laurich, zastopnica.

Sheboygan, Wis.

Po dolgi in hudi zimi je tudi v Sheboyganu nastopilo gorkejšje južno vreme. Pred par tedni je bilo videti še velike kope ledu in snega. Danes je vse izginilo in se že pripravljajo vrtovi za solato in drugo zelenjavo.

Na velikonocno nedeljo bomo imeli v slovenski cerkvi Sv. Cirila in Metoda jutraj ob 6. uri vstajenje in procesijo šolske mladine po cerkvi. Nato bo sv. maša, ob 9. uri pa druga sv. maša.

Velikonocni prazniki nas spominjajo veselja in radosti.

Dragi Slovenci, tudi cerkve se spominjate. Udeležite se cerkvenih praznikov in velikonocnih praznikov, ker ta opravila so važnejša kakor veselice ali predstave.

Vsem Slovincem želim vseelo velikonocene praznike!

John Zorman.

Zadušil se je.

6. marca se je zadušil v Gorici v prenočišču Alojzija Ječeta "Albergo di Rifemburgo" 24-letni dijak Friderik Bandelj. Vzrok je slučajno zastrupljenje po ogljikovih plinih iz peči.

NOVE COLUMBIA PLOŠČE.

Columbia družba je zopet izdala dva slovenska rekorda, ki niso zastajata za prejšnjimi.

Naši ljubi znanci gospodični Mary Udovč in Josie Lausche sta zapeli narodno "Ribeam je lušno" in "Ciganska sirota". Petje je v vseh ozirih dovršeno.

Gospodični Aneta in Marija Miholič sta zapeli "Ljubca moja, kaj si strila" in "Al me boš kaj rada imela".

Obe sta častno izvršili svojo nalogo.

Rojakom toplo priporočamo te nove rekorder.

RAD BI IZVEDEL za naslov rojaka IVANA KOLENC, doma iz Mirnega na Dolenskem. Pred tremi leti je bival v Montreal in potem nekam odšel. Ker je bil živno bolan, se je bati, da se mu je pripetila kak nesreča. Zato prosim rojake, če kdo kaj ve o njem, da mi poroča, ali naj se pa sam javi. — Louis Hrib, 15 Evans St., Montreal, Que., Canada. (2x 27&28)

EJE SE NAHAJA moj brat FRANK VERDERBER, doma iz vasi Oberh, štev. 11 pri Černomlju. V Združenih državah biva že 21 let in je bil najprvo v Black Diamond, Wash., potem se je preselil v Butte, Mont., od tam pa nekam v Nevada in 14 let že nič ne vem o njem. Zato prosim cenejne rojake, če kdo kaj ve, da mi sporoči, ali pa še sam čita ta oglas, da se mi javi, je v njegovo lastno korist. Geo. Verderber, 562 Todd St., La Salle, Ill. (3x 27&310)

Peter Zgaga

Ameriška prohibicija je za marsikoga usodopolna.

Polovico denarja, ki ga ima, izda za pijačo, drugo polovico pa za graft, globe in kazni.

*

Živela sta mož in žena. Bogata sta bila in precej vetrnjaska. Otrok nista imela, pač pa dva služabnika: šoferja in služkinjo.

Posli so se ja vedno menjavali. Saj veste, mladi zakonec so ljubosumni drug na drugega, četudi skačejo čez plot.

V začetku je bil kriz, sčasoma je pa zavladal v hiši preljudi mir. Prej je on hotel imeti samo mlade služkinje.

Kakorhitro je pa začela ona zahtevati, da da morata biti šofer in postrežnica iste starosti, je izpremenil svojo politiko. Njemu streže stara strežnica, njo pa prevaja star šofer.

*

Oh, pomlad, kako si krasna! Oh, krasni pomladni čas, ti čas neskaljene sreče in ljubezni, doba sladkih sanj in hrepenjenja.

Sedela sta v parku, se držala za roko in molčala.

— Na kaj misliš, draga moja? — jo je vprašal s pritajenim glasom.

— Ah, na nič.

— Pa se mi je zdelo, da misliš name.

*

Amerikanec in Anglež sta se pogovarjala in sta hotela prekositi drug drugega.

— No, ker že baš o lovu govoriva — je rekel Amerikanec — von moram povedati, da sem lani v enem dnevu ustrelil devetindevetdeset zajcev.

— Verjamem, verjamem, — se je namuzal Anglež — toda zakaj ne rečeš, da ste jih sto. Sto je okroglo število. Sicer pa, en zajec več ali manj.

— Ne, ne, — je ugovarjal Amerikanec, — kar je res, je res. Jaz nikdar ne lažem. Prav rad bi jih bil sto. Ker pa nisem, moram resnično ljubo priznati, da sem jih samo devetindevetdeset.

Takrat je bila pa na Angležu vrsta, da Amerikanca nekoliko potegne.

In začel mu je pripovedovati dolgo zgodbo o vztrajnem človeku, ki je plaval iz Anglije v Združene države.

— Pa ste ga videli? — je vprašal Amerikanec nestrpno.

— Seveda sem ga videl na lastne oči. Parnik, s katerim sem se vozil, ga je prehitel v newyorškem pristanišču. Videl sem ga, kako se je s težavo zvekel na breg.

— Torej ste ga res videli?

— Seveda sem ga videl.

— Ali lahko prisežete?

— Desetkrat zaporedoma, če hočete.

— Hvala Bogu, — se je oddahnil Amerikanec. — To me pa res veseli. Imam že vsaj eno pričlo. Kajti dotični plavalec sem bil jaz.

*

Trgovci, ki hoče kaj zaslužiti, pa niso svoje trgovine oglaševati, je podoben fantu, ki bi se neznansko rad poročil, toda tega svoje-mu dekletu ne pove.

To je morda malo čudna primer, pa je resnična.

Ko je bil slaven ameriški humorist Mark Twain urednik nekake lista v Missouri, mu je pisal neki praznovorni naročnik:

— Ko danes razvijem vaš časopis, opazim v njem velikega pajka. Ali je to dobro ali slabo znamenje?

Mark Twain mu je odgovoril v listnici uredništva:

— Pajek ni pomejnal za vas niti sreče, niti nesreče. Pajka so od kdovekod pregnali. Pa je šel gledat v časopis, kateri trgovci nimajo oglasa. Tistim, ki so oglaševali, se je skrbno ogledal. Tistim, ki niso oglaševali, je pa sprdel mreža preko vrat. Mrežo zase in za svoje potomce. In so on in njegovi potomci nemoteno in v najlepšem miru živeli do konca svojih dni.

Praznovanje Velikenoči.

Na Gorenjskem.

Velikonočno razpoloženje se prične že na svetno nedeljo. Mladini že v postu prepeva samo velikonočne pesmi in vsakogar, ki bi poskušal kako drugo vižo, opominjajo, če že ne z besedami, pa z jeznim, zaničevalnim pogledom. Bog ne daj, da bi kdo zapel kako poskočno in razposajeno pesem. V pondeljek velikega tedna pa iz vseh cerkva izpodstrežajo svoje raglje in to od male tablice pa do velikega ropotea. Še preden zavežejo zvonove, ki "gredo v Rim," kakor pravijo, ropota in raglja mladina na vseh koncih in krajih od ranega jutra do pozne noči. Ko zaropote raglja s cerkvenim stolpu, je že ves vaški drobiž zbran pred cerkvijo. Nekaj časa raglja okrog cerkve, nato pa jo uberejo po vasi, nepričakovano ponavljajoč veliko tedenski ropot. V nekaterih krajih razbijajo tudi zabavo in pravijo, da boga strašijo. To traja vse od velike srede do velike sobote.

Prvi glavni dan je velika sobota. Na vse zgodaj zakurijo pred cerkvijo, in to pred glavnim vhodom, sveti ogenj. Vaska hiša se mora preskrbeti z njim. Eni nesejo domov ostanke žerjavice, drugi pa prižigajo razne predmete, da jih nato položijo na domače ognjišče. Najbolj običajno je prenašanje svetega ognja s kresilno gobo. Večji ali manjši komad, za kar je merodajna oddaljenost od cerkve, navedejo na žico, prižgo gobo pri svetem ognju in jo nato, neprestano vrteč, da ne ugasne, nesejo domov, kjer najprej pokade vse prostore, od kašte do kleti od svinjaka do hleva, nato pa vržejo na ognjišče in pristavijo velikonočno gujat ter "bročijo" piruhe.

Kakor je odhod zvonov v Rimu težko pričakovani trenutek, prav tako zopet težko čakajo, da se zvonovi vrnejo. Ko se na veliko soboto zopet oglase iz cerkvenih lin, takrat pravijo, da teče zlata voda, ki očisti kožo in ozdravi najrazličnejše bolezni. Vse, kar more, hiti k potoku in se tamkaj umije, drugim pa prinašajo vodo domov.

Najbolj svečano je vstajenje, ki se obhaja na deželi običajno že v soboto zvečer s procesijo. Vstajenja se udeležijo vsi, kar se le giblje. K procesiji gredo tudi tisti, ki sicer božji hram rajši gledajo od zunaj. Doma ostanejo le bolniki in varuhi. Pri vstajenju prvi zagrne topiči ali monarjni in vsaka fara si šteje v svojo sveto dolžnost, da je v procesiji tudi godba.

Po končani procesiji se zbere staro in mlado pod vaško lipo, kjer čaka na vaška dekleta ki nesejo k "žegnu". O čui, ki se prva vrne pravijo, da se bo še v tistem letu gotovo poročila. Njej na čast zagrne vsi topiči.

Zelo važno opravilo je na veliko soboto tudi "bročenje" piruhov. Zbirajo jih že skozi ves post. Vrednost imajo jajca od starih kokoši. To pa zato, ker so močnejša in odpornejša za "štruncanje". Pravi gorenjski piruhi morajo biti rdeči. Pisane piruhe so povzeli šele po drugih krajih, zlasti pa po Belokrajinu.

Na velikonočno nedeljo je vsa vas že na vse zgodaj pokonci. Ob prvem svitu zadone zvonovi in grme topiči da se razlega od vasi do vasi. Fantje med seboj tekmujejo, kdo zna bolj nabiti, da pač kakor "največji kanon."

Po končani jutranji maši se zbere vasa družina k velikonočni gostiji, pri kateri pa se ne sme uporabljati jedilnega orodja, marveč se mora vse lomiti in trgati z rokami kakor so to delali apostoli pri zadnji večerji. Po gostiji pridejo na vrsto piruhi. Iz sklede sredi mize jih zbirajo in preiskujejo z lahkim trkanjem po zobeh. Prednost imajo oni, ki zveče trše. Ko so jih zbrali, prično "štruncanje." Eden drži piruh, drugi pa toleče najprej koničasti del na koničasti, nato pa zopet topi

na topi, dokler ni eden razbit. Razbiti piruh je zgruba. Ponekod piruhe (mesto njih ponekod tudi pomaranče) sekajo, ponekod pa "stakalijo". Na zeleni trati polože nekoliko nagnjeno 2 palci in po njih pušajo piruhe. Kdor zadene sosedov piruh, je dobil in nasprotnik mora plačati. Med stare velikonočne običaje pa spada tudi uživanje "aleluje". To je prav okusno pripravljena jed iz posušenih olupkov.

Na velikonočno nedeljo popoldne, običajno pa v pondeljek, odhite vaščani, stari in mladi, na okoliške senoži, kjer prirejajo razne igre. Tega dne je že dovoljena godba in povsod done veselo in poskočno pesmi.

Fantje in dekleta pa zbirajo piruhe. Pri tem se navadno prikazuje simpatije in marsikaka ljubezen ima svoj izvor v piruhih.

Ne pozabijo pa seveda tudi živali, ki dobi ostanke "gostije," da se boljše redi.

Na Dolenjskem.

Gorenjci in Notranjci sta povedala o velikonočnih šegah in običajih na kmetih v glavnem vse, kar se ča povedati. Ljubljanske strajce tu ne pridejo v poštev, ker imajo teater, kino, potice in hrenovke leto in dan tako, da se dobro niti ne zavedajo, kolikšnega pomena je za želečec in dušo velika noč.

Da ne bomo ponavljali, stlačimo dolenjske velikonočne običaje v jerbas, ki je tako rekoč glavni simbol aleluje. Ta jerbas je velik, pisan, okrogel in ima dva ročaja, enega spredaj, drugega zadaj, kakor ga pač obrnemo, ker je kot rečeno okrogel. Mlade ali stare gospodinje ga napolnijo navadno že v petek zvečer, najkasneje pa v soboto zjutraj s kračami, nepobarvanimi jajci, suhim kranjskim klobasami in hrenom, na vrh pa položijo velik kolač, ki pa ni strah, da bi bil v sredini votel, okrog bi ga pa nič ne bilo, marveč ga je okrog poldrugo ped ali pa še več navzgor in dober dva komolca po zaokroženi dolžini. Ko je jerbas poln in pokrit z lepim prtičem domaćega izdelka, počaka v kamrici ali kašči, da je deležen "žegna," kajti bi brez božjega blagoslova gujat ne bila gnjat in kranjska klobasa ne klobasa. One gospodinje, ki imajo blizu župno ali poudružnično cerkev, odnese jerbase kar tja, druge po oddaljenih vaseh pa čakajo, da pridejo gospod "žegnati" v vas, kjer je treba zbrati vse jerbase v eni hiši, da gre posel hitreje od rok. Gospod dobe od vsakega jerbase po nekaj jajc in še dodatke v gotovini. Vsako delo je vredno plačila, delitev božjega "žegna" takisto.

"Žegnani" jerbas počaka do velike nedelje zjutraj, ko se zbere družina po jutranji maši za mizo. Gospodinja ga odgrne, gospodar se prekriža vzame največji, nož, kar jih je pri hiši, nareže gnjati, nastreže hrena, olupci jajca, razreže kolač in velikonočna pojedina se prične. Pravijo, da gnjat ni nikoli tako dobra, kakor na velikonočno nedeljo. Jajca, hren, kranjske klobase in sploh vse, kar je v jerbasu, je takisto jako dobro, ker je "žegnano." Ko je jerbas izprazen, je prave velikonočne idile konec. Juha in meso, ki pride na velikonočno nedeljo in pondeljek na mizo, že ne diši tako dobro, kakor "žegen" iz jerbase. A da je velika noč v prvi vrsti praznik, ko mora biti želečec pošteno nabasan, ne bo menda nihče ugovarjal. Čelo bajtar, ki mora med letom pošteno nategovati jermen, da ne izgubi praznih črev, bi bil ves nesrečen, če bi ne mogel o veliki noči napolniti želečca tako, da kar škriplje. V ljudeh pač živi spomin na one čase, ko so še držeči štiridesetdnevni post, ki je že davno samo še na papirju, in zato mislijo, da se je treba najesti za vseh 40 dni, čeprav se niso pozna koničasti, nato pa zopet topi

Na Notranjskem.

Velikonočne stare šege in običaji na Notranjskem se bistveno mnogo ne razlikujejo od onih na Dolenjskem in Gorenjskem. Lepe tradicije sicer izginjajo in namesto njih prihaja tudi na Notranjskem nov način življenja, prilagojen modernemu napredu ter sedanjim gospodarskim in socialnim razmeram. Stari Notranjci so se krčevito držali svojih običajev. Še ni dolgo, ko so ljudje točno, vestno in po vseh cerkvenih predpih držali 40-dnevni post. Ob sladkem makovničnem ali ob trdem ovsnem kruhu so pretolkli post in nato je na velikonočno nedeljo nastopilo v hiši pravo prerajenje. Na mizi se je pojavil bel kruh in poleg tega želečec, gnjat, potice, pirhi in hren, vse seveda blagoslovljeno. Ponekod pa je postavil glavni družine na sredo mize na svetno nedeljo blagoslovljene oljke a pod nje toliko pirhov, kolikor je bilo članov družine. Simbol miru je sprave se je družil z veselo "Alelujo!" Moderni časi so naravno izpremenili tudi način življenja naših Notranjcev, ki splošno še vedno visoko cenijo stare običaje.

Že na svetno nedeljo se prične nja med mladino sekanje pomaranč, ki traja ves veliki teden ter se stopnjuje na veliko soboto oziroma oba praznika. Pred vojno so bili takratni avstrijski krajevarji prav primerni za ta posel. Med vojno in prva leta po vojni, ko je avstrijski kovani denar izginil ter ga nadomestil papirnat, je sekanje skoraj prenehalo. Polagoma pa je zadnja leta zopet oživelo. Dobri sekači so si shranili krajevarje, jih opili in z njimi sekajo, da je veselje. Ta "domači sport" pozna samo dvoje pravil. Prvo pravilo določa, kako mora sekač globoko vsekati pomarančo, da velja, da je novič popolnoma skrit. Drugo pravilo pa zahteva, da se novič prime lupine. Sekajo ali za denar ali za pomarančo. Sekanje pirhov se prične na veliko soboto in je še živahnejše nego sekanje pomaranč. Sekanje izvaja na več načinov. Najenostavnejši način je, da položijo pirh na tla ob kak hišni zid. Sekač mora potem pirh sekati iz določene razdalje. So nekateri tako izjurjeni, da zadenejo pirh tudi na 10 in več korakov. Drugi način je ta, da lastnik drži pirh v rokah med palmem. Seveda se dobe pri tem poredni sekači, ki raje merijo na palec ali v roko, samo da lastnik potem mlo zapoje: "Av, av!" Tretji način je zanimiv in ni povsod v navadi. Po nekaterih krajih jajce nasade na drobno palico ter ga mora potem sekač v zraku sekati.

Največjo živahnost pa vzbuja med Notranjci trkanje pivov. Tu se poredneži preskrbe z umetnimi pirhi, največ s takozvanimi "smolkami," s katerimi skušajo navnega nasprotnika prevarati za jajce. Seveda so zelo redki slučaj, kajti vsako poprej pri temeljito preizkusi in ga ogleduje na vse strani, končno pa z njim potrkna na zobe. Takoj spozna, ali je pirh pravi ali "smolka." Ko so pirhe tako preizkusili, se začne kratko gešlo: "Špička! Trestki!" Ali narobe. In že je končano... Nekateri kmečki fantje so v tem poslu zelo izurjeni in prinese domov do 100 ali še več pirhov v enem dnevu.

Vse to se vrši ponavadi pred farno cerkvijo ali pa na vasi. Preneso pa tudi sekanje pirhov in trkanje v razne gostilne...

Velikonočno življenje v družini poteka Notranjcu v znamenju veselja, miru in družabnosti. Največanejši trenutek je v nedeljo po prvi maši, ko se priznize "žegen." Družina se zbere oboli mize. Gospodinja prinese na mizo narezan želečec, šunko, kose potice, velikonočno jajce in hren. Po kratki molitvi prično prigrizovati kosček za kosčkom. Vse drobtin

Ivan Albrecht:

VELIKONOČNI GOVOR

Ne vem, kaj bi dejal za ta slovesni čas. Teško, težko je menda vsem med nami in bolj prijetno bi bilo nam v črni jami ko da vstajenje zdaj praznujemo pri nas.

"Te deum" čui, "Miserere" drugi nam pojo. Komu verjame človek naj v tej obči zmed? Je-li resnica zlata vedno v mirni sredi? Zaman razbrati pravo trudi se oko.

Imam prijatelja in Stud mu je ime, srdcu vsemu, kar z lažjo nas plehko veže, strupeno nas v meso in mozeg reže — Prijatelj, pošteno, roko na srce:

Zaman je trpel Krist, zaman je vstal!... Da stopil dames bi med nas, bi ga pobili in mu potem pogreb slovesen priredili in kamen še na grob, da bi bolj trdno spal.

Pustimo to! — Zavesa! — Saj ni res.

Vse je lepo in blago, prav med nami in v slednjem sreč se zgolj Aleluja drami in delež naš je Jagnje iz nebes. In eno smo v ljubezni zvesti vsi: na petek veliki bi radi našli Pusta in strupa polna srca so, molitve usta, vse v božjo čast in blagor naših dni.

Marija Grošljeva:

KALVARIJA

Kaj viješ v nedogled se strma smrtina cesta, predzadnja muka božjega edincea, glej, z biki ga podžigajo bikiči z mesta, ko klone noga mu, vsa težja kot iz svinca. In les vrh golih ram leži kot kamen, zajeda se v razbčano telo, a sinje ustne dregetajo: "Amen, Gospod, če hočeš, pa tako naj bo!"

LEPO DEJANJE

Na nekem oknu Narodne banke v Dunaju so našli bančni skontisti Hangl, redar Hajny in sofer Schneider aktovko, v kateri je bilo 81.000 šilingov ali 648.000 dinarjev. Aktovko so bili pozabili na oknu uslužbenec neke velike industrijske družbe, ki so dobili v banki par milijonov šilingov za izplačila. Denar so spravili v štir aktovke, od katerih so eno pozabili na oknu. Najditelj so aktovko takoj izročili banki, a ko so zvedeli, da bi morali najdenino plačati uslužbenec iz svojega, so se vsi trije odpovedali tudi najdenini.

nice in odpadke pa z največjo skrbjo spravijo in zbero ter jih potem gospodinja seže. Za največji greh velja, ako bi kdo iz malomarnosti metal drobtine na tla. Ni potem hujske zamere! Kakor pripovedujejo stari notranjski očanci oziroma žene, so v starih časih praznovali "žegen" na velikonočno nedeljo še z večjo pobožnostjo. Okoli mize zbrana družina je najprej molila cele litanije, nato so žegen prigrizovali kar po celo polodne. Imovitejši naravno so si privoščili rujno kapljico, ki je prišla navadno z dolenjskega Krassa in Goriškega oziroma Vipavskega.

Na veliko nedeljo miruje drugače veseljačenje, harmonika še počiva v kotu. Na pondeljek pa se po gostilnah oglašajo veseli in poskočni glas harmonike. Fantje se zbero, pripeljejo vaške krasotice in začno se vrtiti pozno v noč. Včasih se na ta dan ponekod bojevitejši tudi pretepali, a pretepi so se dan na Notranjskem popolnoma izginili. Le male praske so še na dnevnem redu. Notranje je raje miren in vesel.

Vstajenje po osvobojenju.

Ondam sem se spomnil te pri-ljuvali. In trd, čedalje trši je bil gode in sem sklenil, da jo napišem tako verno in naivno, kakor se je bila zgodila. Poteka iz tistega davnega časa, ko smo bili zamaknjeni v Vstajenje — iz leta Gospodovega 1918. Takrat smo še bili otroci, ki verjamejo pravljicam in legendam. Bili smo — o! groza! — sentimentalni rolo-ljubi. Bojim se, da moja povest ne bo v teh praviteljenih časih za-žosti epika; nemara se vam bo videlo kakor da bi odprli orume-nelo stran "Novie" iz leta osem in štiridesetega, ali kot bi čitali domoljubno pesem iz osemdesetih let ali poslušali melodijo Kamila Maška, ki bi jo bil kdo zasvirjal na neredno prirejeni rodoljubarski veselici v zakotnem trgu na narodni meji.

Pravim: davno je že! Kdaj so minila leta, da so med njimi cela razdobja? Kje so naši zanosi in naša vera, kje je naša narodna pomlad?

Gospodovo leto 1918 je bilo. Kdo še veruje v vero tistih časov? Zdaj smo od glave do pete prosvitljeni in vse tisto je bilo baje bolezen, blodnje, zastareli pojmi...

France Korenjak je imel pravi priimek.

Bil je korenina. Žlahtna korenina, vsa zraščena z našo grudo. Nikdar ne bo nihče omenil tega bramboveca slovenske severne meje, kajak ni bil moč, ki bi se bil s posebnimi dejanji vpisal v tisto zlato narodno knjigo, v kateri se bleste "z neizbrisnimi črkami" imena naših prvakov. Bil je kmet, preprost kmet na narodni meji in velik idealist. Čudno. Pravije, da so narodni idealisti samo gospodje. France Korenjak ni bil gospod; ni niti maral biti. Včasih ga je bil nagovoril dohtar v trgu: — Gospod Korenjak!

— Kakšen gospod, — se je odrezal možato. — Korenjaki niso gospodje. Korenini najbolj prija v dobrem gnoju.

In vendar je imel Korenjak tako dušo kakor naši najboljši gospodje. In še boljso.

Zdaj je njegovo obličje že splahnelo v pešeni prsti Slovenskih gor. Pozabili so ga trški gospodje, ali narodna duša je sigurno sprejela vase ves tisti sijaj, ki mu je zablščal, v očeh, vso tisto čilo odločnost, ki je dajala njegovemu panonskemu, gladko obrtemu, dobrodušnemu obrazu možnost in zanos, kadar je udaril s pestjo po mizi in je rekel:

— Ne damo se!

Ej, pa se res ni dal. To vam je bila korenina! Dolga leta je bil sam v občini narodnjak. Lahko bi bil župan in še z marsikako častjo bi bil vladni gospodje povzdignili zvok imena Korenjak, če bi hotel biti manje trmast. Težje je bilo Sinkoviču postati Sinkovič, Tomaziču Tomasehutz. Ali Korenjak! Kako lepo bi se slišalo v ponemčenem trgu:

— Herr Korenjak, der ist unser. In začeli so boj zoper to trdo slovensko korenino. Dolga, nezmožno nadležna je bila malenkostna, v krajevno brezpomembnost zakopana gverila, kakor jih je bilo mnogo ob naši narodni meji in ostrani nje, v dolgih zarezah v slovensko zemljo, okoli vseh mest in trgov — boj med dvema narodoma, boj med pravim in nasilnim gospodarjem.

Financarji so ga preganjali, češ, da je žganjaril brez dovoljenja, žandarji so ga žaljivo vpraševali o nakradnem blagu v njegovi ugledni hiši, župan, ponižen kmet pred nemško gospodo, mu je nagajal na svoje načine; deževalo so globe, škripali skrovljenci cesarski paragrafi, sosedje so se mu posmehovali in ga jezili, sam samec je branil materinski besedo med množico nevednih in nahujskanih. Vdno je zmagoval njegov pošten obraz, njegovo trno slovensko ime, njegova pest, ki je udarila po mizi: — Ne damo se!

In v letu štirinajstem so ga bili zaprli v graško ječoin so ga op-

boj za Slovenske gorice. Sin mu je padel v vojni, kmetija je lezla v dolgove, žena je bolehalo od togote, rekvizitorji so vtkavali no-maknjeni v Vstajenje — iz leta Gospodovega 1918. Takrat smo še bili otroci, ki verjamejo pravljicam in legendam. Bili smo — o! groza! — sentimentalni rolo-ljubi. Bojim se, da moja povest ne bo v teh praviteljenih časih za-žosti epika; nemara se vam bo videlo kakor da bi odprli orume-nelo stran "Novie" iz leta osem in štiridesetega, ali kot bi čitali domoljubno pesem iz osemdesetih let ali poslušali melodijo Kamila Maška, ki bi jo bil kdo zasvirjal na neredno prirejeni rodoljubarski veselici v zakotnem trgu na narodni meji.

Pravim: davno je že! Kdaj so minila leta, da so med njimi cela razdobja? Kje so naši zanosi in naša vera, kje je naša narodna pomlad?

Gospodovo leto 1918 je bilo. Kdo še veruje v vero tistih časov? Zdaj smo od glave do pete prosvitljeni in vse tisto je bilo baje bolezen, blodnje, zastareli pojmi... France Korenjak je imel pravi priimek. Bil je korenina. Žlahtna korenina, vsa zraščena z našo grudo. Nikdar ne bo nihče omenil tega bramboveca slovenske severne meje, kajak ni bil moč, ki bi se bil s posebnimi dejanji vpisal v tisto zlato narodno knjigo, v kateri se bleste "z neizbrisnimi črkami" imena naših prvakov. Bil je kmet, preprost kmet na narodni meji in velik idealist. Čudno. Pravije, da so narodni idealisti samo gospodje. France Korenjak ni bil gospod; ni niti maral biti. Včasih ga je bil nagovoril dohtar v trgu: — Gospod Korenjak!

— Kakšen gospod, — se je odrezal možato. — Korenjaki niso gospodje. Korenini najbolj prija v dobrem gnoju.

In vendar je imel Korenjak tako dušo kakor naši najboljši gospodje. In še boljso.

Zdaj je njegovo obličje že splahnelo v pešeni prsti Slovenskih gor. Pozabili so ga trški gospodje, ali narodna duša je sigurno sprejela vase ves tisti sijaj, ki mu je zablščal, v očeh, vso tisto čilo odločnost, ki je dajala njegovemu panonskemu, gladko obrtemu, dobrodušnemu obrazu možnost in zanos, kadar je udaril s pestjo po mizi in je rekel:

— Ne damo se!

Ej, pa se res ni dal. To vam je bila korenina! Dolga leta je bil sam v občini narodnjak. Lahko bi bil župan in še z marsikako častjo bi bil vladni gospodje povzdignili zvok imena Korenjak, če bi hotel biti manje trmast. Težje je bilo Sinkoviču postati Sinkovič, Tomaziču Tomasehutz. Ali Korenjak! Kako lepo bi se slišalo v ponemčenem trgu:

— Herr Korenjak, der ist unser. In začeli so boj zoper to trdo slovensko korenino. Dolga, nezmožno nadležna je bila malenkostna, v krajevno brezpomembnost zakopana gverila, kakor jih je bilo mnogo ob naši narodni meji in ostrani nje, v dolgih zarezah v slovensko zemljo, okoli vseh mest in trgov — boj med dvema narodoma, boj med pravim in nasilnim gospodarjem.

Financarji so ga preganjali, češ, da je žganjaril brez dovoljenja, žandarji so ga žaljivo vpraševali o nakradnem blagu v njegovi ugledni hiši, župan, ponižen kmet pred nemško gospodo, mu je nagajal na svoje načine; deževalo so globe, škripali skrovljenci cesarski paragrafi, sosedje so se mu posmehovali in ga jezili, sam samec je branil materinski besedo med množico nevednih in nahujskanih. Vdno je zmagoval njegov pošten obraz, njegovo trno slovensko ime, njegova pest, ki je udarila po mizi: — Ne damo se!

In v letu štirinajstem so ga bili zaprli v graško ječoin so ga op-ljuvali. In trd, čedalje trši je bil gode in sem sklenil, da jo napišem tako verno in naivno, kakor se je bila zgodila. Poteka iz tistega davnega časa, ko smo bili zamaknjeni v Vstajenje — iz leta Gospodovega 1918. Takrat smo še bili otroci, ki verjamejo pravljicam in legendam. Bili smo — o! groza! — sentimentalni rolo-ljubi. Bojim se, da moja povest ne bo v teh praviteljenih časih za-žosti epika; nemara se vam bo videlo kakor da bi odprli orume-nelo stran "Novie" iz leta osem in štiridesetega, ali kot bi čitali domoljubno pesem iz osemdesetih let ali poslušali melodijo Kamila Maška, ki bi jo bil kdo zasvirjal na neredno prirejeni rodoljubarski veselici v zakotnem trgu na narodni meji.

Pravim: davno je že! Kdaj so minila leta, da so med njimi cela razdobja? Kje so naši zanosi in naša vera, kje je naša narodna pomlad?

Gospodovo leto 1918 je bilo. Kdo še veruje v vero tistih časov? Zdaj smo od glave do pete prosvitljeni in vse tisto je bilo baje bolezen, blodnje, zastareli pojmi... France Korenjak je imel pravi priimek. Bil je korenina. Žlahtna korenina, vsa zraščena z našo grudo. Nikdar ne bo nihče omenil tega bramboveca slovenske severne meje, kajak ni bil moč, ki bi se bil s posebnimi dejanji vpisal v tisto zlato narodno knjigo, v kateri se bleste "z neizbrisnimi črkami" imena naših prvakov. Bil je kmet, preprost kmet na narodni meji in velik idealist. Čudno. Pravije, da so narodni idealisti samo gospodje. France Korenjak ni bil gospod; ni niti maral biti. Včasih ga je bil nagovoril dohtar v trgu: — Gospod Korenjak!

— Kakšen gospod, — se je odrezal možato. — Korenjaki niso gospodje. Korenini najbolj prija v dobrem gnoju.

In vendar je imel Korenjak tako dušo kakor naši najboljši gospodje. In še boljso.

— Kje je smer, ki drži na Hrvaško? — je vprašal.

Korenjak mu je pokazal pot. In može so ga jeli vpraševati, kako je pri vojaki in kdaj bo konec vojne.

— Kako da se potika po brdih? — je vprašal Korenjak Mirka.

— Begun je, — je odvrnil študent in je stopil za njim. Izgnila sta v temi in dolgo se ni bil Mirko vrnil. Ko se je spet pojavil, mu je žareč v obraz.

— Že letošnjo pomlad bo mir! — je rekel Korenjaku. — Potočica jih je v gozdu. V hrvaške šume gredo. Pravi, da se vojaki upirajo in da trumoma odhajajo v zeleni kader. Jugoslavijo dobimo že to pomlad!

Razveselil se je starina Korenjak.

— Še nanosite šibja, — je dejal zanosno. — Še višjo vuzmenko napravimo, da bo prva v naši občini. Naj gori vso nočojšnjo noč. Nikdar več ne bo takega vstajenja. Daleč v nemško stran naj se vidi. Korenjak je postal vesel kakor otrok.

— Prva bodi moja vuzmenka, — je ponavljal.

Obrni se je k sosedu in je rekel:

— Mir bomo dobili. Vojaki ostavljajo vojašnice in ne marajo več služiti cesarja. Prav imajo. Naložimo še te-le baklje. Te bodo za Jugoslavijo!

Sosedje so momljali, iz daljave je prihajala pesem; pela so dekleta pred kresovi pesem o devici Mariji, ki je šla žalostna čez polje.

— Zapojava, Mirko, — je dejal Korenjak, — pa ne žalostne in pobožne. Tisto dajva: "Kaj nam pa morejo..."

Sosedje so se spogledavali in so pravili, da se to ne spodobi za veliko noč. Nihče še ni pel tako ob vuzmenki.

— Kar zapojava, Mirko, Nikdar ne bo več takih vuzmenk. Jugoslavija bo vstala. "Nič nam ne morejo, morejo, morejo..." Baklje so vzplamtele in vuzmenke so zagorele z novimi, visokimi plameni. Dišalo je po smoli in po dimu. Zemlja je dajala v lažen pomladni vonj, vonj zdravja in plodnosti.

Tako so pri Korenjakovih gorele velike vuzmenke do polnoči. In so se videle daleč čez gorice, — tja v temno nemško stran.

Drugi dan je šel čez gorice glas, da je bil Korenjak zopet razžalil cesarja: zažgal je vuzmenke za Jugoslavijo.

Na velikonočno nedeljo opoldne, prav v trenutku, ko se je starina pripravil, da bi razreza družini velikonočnega purana, sta stopila v sobo dva orožnika. Ni se niti preveč začudil. Povabil ju je bel, da naj stari slovenski šegi sedeta za mizo. Obraz mu je potemnel, oči so se bliskale.

— Zopet so me izdali domači ljudje. Taki smo, šibki ko vrbova veja. Ali zlomili nas ne bodo.

Orožnika mu nista dovolila, da bi bij opravil velikonočno kosilo. Ob jokanju prestrašene žene je moral starina Korenjak zopet v zapor.

Tako je obhajal veliko noč leta 1918. v tržaškem zaporu. Nič se ni togotil; njegov kres vstajenja Jugoslavije je bil vendar le prvi in največji v občini. In je svedel daleč čez gorice — tja v nemško stran.

Do bele nedelje je presedel v zaporu, potem so ga izpustili. Nič ni bilo več nekdajne vne. Ali Jugoslavija še ni prišla. Dolgi so se zdeli Korenjaku tisti meseci do jeseni. Koncem oktobra pa se je res pojavila kakor druga pomlad.

Čudno usodo mu je zapisalo življenje. Reklo mu je: Zažgal si prvi, največji kres vstajenja svojega naroda, zdaj pa pojdi prvi in sporoči očetom, kaj si bil doživel.

Tako se je zgodilo. Prijela ga je španska in starina je podlegel.

Res je: nič nam niso mogli. Bili smo šibki, ali strli nas niso...

WAUKEGAN = NORTH CHICAGO, ILL.VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE želi **JOŽE ZELENC**, zastopnik "G. N."**Casover's Insurance**

ZAVARUJE VSE, od garaže do graščine, avtomobile,
pohištvo, življenje od prvega dne do starosti 65 let.
WAUKEGAN NATIONAL BANK BLDG. TEL. 4500

Zapomnite si ime:

New York Life Insurance**MARY CELAREC
Beauty Parlor**

Permanent Waves
Marcelling
Hair cutting
925 McALISTER AVE
Phone 2005

**F. Barle
SLOVENSKA
MLEKARNA**

920 McALISTER AVE
WAUKEGAN

Vesele velikonočne praznike vsem
odjemalcem!**Mrs. K. TERLEP — BABICA**

OBLASTNO IZPRAŠANA

610 LYN STREET

18 LET IZKUŠNJE
Phone 7259

WAUKEGAN

FRANK PETKOVŠEK

NOTARY PUBLIC

POŠILJANJE DENARJA

ŠIFKARTE

86 — 10th STREET — NORTH CHICAGO

JAMES P. KIRN**Hardware**

724 — 10th Street

PHONE 94

WAUKEGAN

ELITE MILLINERY SHOP

Mrs. A. Grön, lastnica
19 Street & Adams Street
Waukegan

ŽENSKI-KLOBUKI

SVILENE

NOGAVICE

CENE ZMERNE

TENTH STREET PHARMACY

VEDNO SVEŽA ZDRAVILA
KODAKI, FILMI in RAZVITJE

Pisarniške potrebščine in vsakovrstne igrače.

124 — 10th STREET

NORTH CHICAGO

Frank Zorc & Son

PAINTERS & DECORATORS

SEE US FIRST

Estimates Given

1013 Adams St., No. Chicago

PHONE 598

Slovenska Zadružna Prodajalna

Waukegan — North Chicago

70 — 10th STREET

Vesele velikonočne praznike želimo svojim odjemalcem.

JOHN GANTAR

Prvovrstna
popravljalnica
čevljev

V ZALOGI TRPEŽNE DELAV-
SKE ČEVLJE

1021 Adams Street

(med 10. in 11. cesto.)

NORTH CHICAGO

Jos. Drašler

GROCERJA in
MESNICA

Vesele velikonočne praznike
vsem odjemalcem.

10 ST. — NORTH CHICAGO

STEINMONT'S STUDIO

za PRVOVRSTNE FOTOGRAFIJE

658 So. Genesee Street

Phone 1017

Waukegan

POGLAYEN

986 McALISTER AVE
WAUKEGAN
PHONE 567

Battery Service
Gasoline, Olje,
Radio

**A. STEBLEY
Gasoline & Oil Filling Station**

Vesele velikonočne praznike!

10th STREET and SHERIDAN RD.

NORTH CHICAGO

**EISENBERG'S
DEPARTMENT STORE**

Storjene
MOŠKE in ŽENSKÉ
OBLEKE

Tenth Street

WAUKEGAN

FRANK SVETE

Mehke pijače in fine
smodke

Vesele velikonočne praznike!

126 — 10th Street

NORTH CHICAGO

**GOODMAN
ELECTRIC**

VSAKOVRSNE
ELEKTRIČNE SVETILKE
in
POTREBŠČINE

622 — 10 St.

Waukegan

TENTH STREET HARDWARE

OBERMAN BARLAND Prop.

PEČI NA PLIN IN PREMOG ter VSAKO-
VRSTNE KUHINJSKE POTREBŠČINE

Jakob Grahek

ZALOGA in RAZVAŽANJE MEHKIH PIJAČ
na debelo in drobno.

GAZOLIN, OLJE

MILLER TIRES

NAJBOLJŠI MALT SYRUP

Sheridan Road & 12 Street

NORTH CHICAGO

**Goodman's
DEPARTMENT STORE**

602-604 — 10th Street

WAUKEGAN

**DR. WM. LEVIN
DENTIST**

602 — 10th Street

Phone 1817

Waukegan

WAUKEGAN SCHOOL OF MUSIC DAJE POUK ZA

604 — 10th St

PIANO — PETJE IN VIOLINO

Waukegan

C. Gordon's Department Store

POHIŠTVO SVETILKE

P E Č I

ATWATER KENT RADIO

10th Street in Lincoln Street

North Chicago

W. B. Durkin & Co.

STAVBENI MATERIAL VSEH VRST

se priporoča.

1207 — 10th STREET

Phone 665

Wetzel & Peterson

POGREBNI ZAVOD

PRIVATNA AMBULANCA ZA BOLNIKE

NORTH SHERIDAN RD. 408 Tel. 95

Waukegan

**WAUKEGAN
PHARMACY**

W. A. Sražak, lastnik

705 So. GENESEE ST

PHONE 1001 — 616

WAUKEGAN

T. H. MEYER

Florist

666 So. GENESEE ST
WAUKEGAN

Advertise in
"Glas Naroda!"

**CHAS. E. KIEFER
Plumbing, Heating,
Sewer, Gas fitting**

Se priporoča

828 — 10th STREET

WAUKEGAN

Dilger The Florist

"SAY IT WITH FLOWERS"

VELIKONOČNE LILJE in VSAKOVRSNE
ROŽE ZA ŠOPKE in VENČE

Phone 116

219 CARNATION COURT

WAUKEGAN

Co-operative Trading Co.

DAIRY — BAKERY

GROCERY & MARKET

659-669 McALISTER AVE

Phone 714-715

1806 WASHINGTON ST.

Phone 1717-1718

CO-OPERATION SERVES YOU BEST

FRANK MIVŠEK

COAL — COKE — WOOD
GRAVEL — CINDERS

SVOJI K SVOJIM!

Yard Phone 2776

Residence Phone 2726

1704 TENTH ST., — WAUKEGAN

**JOHN MESEC
EXPRESSING
&
MOVING**

se priporoča

1015 McALISTER AVE

NO. CHICAGO

Phone 4530

**PAUL PEKLAJ
STAVBENI
PODJETNIK**

1108 McALISTER AVE

Phone 5793

NORTH CHICAGO

Kutzler Bros. Garage

Zastopnik za

GRAHAM PAIGE KARE

POPRAVILA VSEH VRST

NOVE IN RAZLIČNE KARE V ZALOGI

308 — 10th STREET

Tel. 3687

WAUKEGAN

**RUDEL — TETER
COMPANY**

Chevrolet

202 So. GENESEE ST.

Phone 630

WAUKEGAN

SERVICE GARAGE SALES

Zastopstvo za Peerless Kare

SPLOŠNA POPRAVILA

TOČNA POSTREŽBA!

Phone 3212

1028 SHERIDAN ROAD

NORTH CHICAGO

Grand Ave Lumber Supply Co.

PHONE 16

1213 GRAND AVE., WAUKEGAN

Phone 1826 for a Free Demonstration!

MAYTAG SALES

111 SO. GENESEE STREET — THE HOUSE OF THE WORLD'S FINEST WASHER!

WASHINGTON LAUNDRY

224 WASHINGTON St. — PHONE 522 — 675

A SERVICE FOR EVERY FAMILY NEED

ROJAKI V WAUKEGAN IN NORTH CHICAGO, PODPIRAJTE PODJETJA, KI SO VAM NAKLONJENA!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ŠTUDENTOVA NALOGA O POMLADI

(Po nalogi za premestni izpit v 4. šoli.)

Spomladi rajajo otroci na travniški zelenici, odrasli pa se, zvečine paroma in najrazličnejših splov, v senči grmovja, se naslanjajo drug na drugega in se poslušujejo kitare.

Mnogo odličnih umetnikov so ustvarili slavni slikarji, na katerih se vse ta vidi.

Zato smo šli tudi mi, ata, mama, strici, tete, ženin in oboževalci ter njih dotične sestrice, zlasti pa vsi mali otroci naše zlate, spomladi na travnike in livade. Samo boter Krišpin, o katerem pravi botra, da je samo pomotoma kot človek na svet prišel, je šel raje v kavarino. Na livadah smo rajali, pili pivo ter jedli žemlje, safalade in pomaranče. Mesto kitar je gosp. inštruktor vzel harmoniko seboj.

Toda je kmalu prišel poljski čuvaj, nas vse zapisal in zapodil, da je moral na županstvu plačati globo radi poljske kvare.

Strie Gustel, ki je ves čas sedel na tleh, leži odtlej za revmatizmom in pojde v toplice. Sestrični Malči in Angela sta dobili na svojih svetlih krilih, od trave in prsti zelene in rjave madeže in je računala tverda Reichova za kemično opranje po 100 Din.

Zato ne vem, kaj je prav: Ali ubogati slikarje in pesnike, ali poljskega čuvaja? Spoznal sem pa iz tega, kako si na svetu nasprotujeta idealnost in realnost.

Spomladi nam prinaša še mnogo značilnih pojavov.

Spomladi n. pr. spoznaš, da so dekleta gibljiva; to pa radi tega, ker obdrža na sebi le negativne in tanki srajci podobno svilen haljo. Najlepše se njih gibčnost opazja, če hodimo za njimi. To imenujejo umetniki ekspresionizem.

Spomladi dekleta deloma ljubijo, deloma pijejo lizol. To je za-

pravljane in zdravje škodljivo. Vprašati se moramo: Ali naj se bori "Sveta vojska" res samo zoper tromeljana in jeruzalema?

Moški ne hodijo v sami srajci, ker ni njihova gibčnost tako plemenita, kakor ženska. Oddajo spomladi le zimsko suknjo v zastavljalnico in dobe nahod.

Spomladi imajo v posavskih gostilnah špaglje ali beluše, katere so pa vselej že drugi pojedli, čezanje vprašaj. V Ljubljani so boljše in cenejši: toda jih v gostilni ne ješ, ker te sicer povabijo na davčno administracijo radi povijanja fasije.

Pivo postane zopet pitno, ker ga začno devati na led. Za mladotne se pa pojavijo sladoleparski vozički. Sladoleparji imajo dostikrat turška imena, njih hlapci turške kape, odjemalci pa angino.

V predmestjih zalivajo vrtove z gnojnicjo. Čim priteče na cesto, postane "glas iz občinstva" in stoji v listih. Po tem pride komisar, ki gnojnice prepove smrleti. Spomladi včasih solnce sije. Pomavadi dežuje ali sneži. Še raje oboje. Včasih je tudi slana. Zato povedo kmetje, če okoli velike noči mešano, da je vsa letina uničena. Ko pride poletje, pa uničeno letino še enkrat uničita suša in toča, da boljše drži. Tako pride ubogi kmetič vsako leto ob vse, kar bi bil pridelal, in mora živeti ob sami izgubi in zahtevati najvišje cene. To je umno poljedelstvo.

Nad poljedelstvom se belega dneva veseli škranjček in žvrgoli, toda vedno iste skladbe, kakor vojaška godba v "Zvezdi."

V gozdu kuka kukavica, ki nese splošno neprijateljstvo jajca.

V Mestnem logu pa stoji tičarji s postavo v raki, da vedo, katere tiče se spleča loviti, ker je prepovedano.

Ker ena lastavica še ne napravi spomladi, jih pride vselej kar zvrhan. Kadar letajo ob tleh, bo dež. Če pa dež gre, letajo visoko, ker jim je že vseeno. Mokre so tako ali tako.

Lastavice in tice pevke so zelo koristne zaradi muh in gosenic. Še koristnejša je ocvrta žaba. Žaba ima samo zadnje noge, a nič života in glave. Zato spada med nepopolne živali, kakor sardina, ki tudi nima glave in živi v olju.

Kehrovo leto pravimo tistemu, kadar imajo hrošči vsekebrovski zlet. Toda odpadejo vsi svečani sprejemni in tudi zastav ne izobešimo radi tega.

S kebri se ne da ničesar pamet-

nega početi, ker so preneumni. So pa zelo škodljivi, zlasti dokler so še tako zvanj ogre. Orjaške ogre imenujemo Ogri in žive na Madžarskem.

Spomladi začnemo spati pri odprtih oknih, zato ne moremo spati. Vso noč kriče pijanci in drgnejo s palicami po roletnih prodajalnih, da s tem pokažejo bitja. Zato jih tudi policaji puste čisto na miru.

Po nasadih pa začno neznani zlikovci ruvati plode in drugo škodo delati. Ker so neznani, jim policija ne more do živga, nego pridejo med domače novce.

Pomlad je prvi letni čas, zato ne pričnemo z novim letom, nego 21. marca, a na kmetih že 12. marca. O kresu se zaveže, da je res že pomlad in tedaj v toplem zraku že prav dobro počutš, ker je poletje.

LUČ OD JORDANA

Skrivnostna reka Jordan je od nekdaj veljala kot zaklad; njene vode so prinašale zdravje bolnikom in reševale dušam. Križarji so jemali s seboj v domovino kot največjo dragocenost — vodo iz Jordana, v kateri je Janez Krstnik krstil Zveličarja. In še danes prihajajo romarji od vseh strani sveta, da se okopljejo v Jordani.

Jordan izvira na gori Hermon v antilibanonskem gorovju, teče skozi Huleško jezero in se zliva v Genezarsko jezero, ki ga pa zopet zapušča in kot deroča reka teče dalje, dokler se ne lije v Mrtvo morje. Padec med izvrom in izlivom reke v morje znaša približno 1000 metrov. Večinoma teče Jordan med visokimi hribovi, poraščenimi z vrhjem in tamariskami. Mnogoštevilni majhni otoki mu ovirajo teko in pogosti ovinki povzročajo, da je Jordanova struga dolga 215 kilometrov, dasi je razdalja od izvira do zaliva dejansko mnogo manjša. V reki mrgoli rib, a bregove ozivljajo mnogostevilne ptice in druge živali.

Sedaj bo Jordan postal tudi vir za moderno razsvetljavo in gonilno silo: njegove vode izkoristijo za proizvodnjo elektrike, a istočasno pa tudi za namakanje Jordana. Dolina, ki je ležala doslej neplodna, ki bo pa po poslednjem služila kmetijstvu in dajala prebivalstvu kruha. Z deli so že začeli in sicer ob Genezarskem jezeru. Načrte je napravil inženir P. Rutenberg, dela bo pa izvršila Palestinska električna družba. Ob Jordani zgradi več električnih postaj, tako da bo dovolj elektrike za celokupno Palestino. Ni daleč čas, ko bodo vsi svetopisemski kraji: Jeruzalem, Betlehem, Betanija, Nazaret, itd. zažareli v električni luči, prihajajoči od Jordana.

Tragika igralskega življenja

Življenje nas postavlja včasih v položaje, čijih tragiko ni prekosila še nobena pesniška fantazija. Miss Gregson, s pravim imenom Goodfellow, je znana igralka manhesterskega gledališča. V zadnjih časih se je odlikovala v veseli spevoigr "O Letty." Nekega večera so jo pozvali telegrafično k njemu sinu, ki je ležal za vnetjem pljuč v bolnišnici. Uboga mati je prišla ravno prav, da je prečela njegovo zadnjo noč ob njegovi postelji. Že drugi večer je bila spet v Manchesteru, kjer je morala nastopiti v omenjeni igri. Z nemirom ni pokazala strašne žalosti, ki jo je imela v svojem sreću. Bila je na videz vesela in razposajena kakor po navadi. Ko je pa občinstvo zahtevalo, naj zapoje staro škotsko pesem, ki jo je prepeval včasih nje mrtvi sin, se ni mogla več obvladati.

POGLED NA MESTO JERUZALEM

ki je bilo leto prvič po dolgem času zavito v snežno odejo.

BLED SE PRIPRAVLJA NA SEZIMO

Bled, začetkom marca.

Zima se posavlja, čeprav je dejansko še vedno mraz in je ledena jezerska skorja debela še dobrih 40 cm. Domačini takšne debeline ledu sploh še ne pomnijo na jezeru. Tako debela plast pa je nastala vsled tega, ker je na prejšnji led padla precejšna količina novega snega, ki je potem zmrazil, od spodaj pa ga je vedno znova prekrvala voda, ki je ob toplejši temperaturi pronicala navzgor v sneg. Led na jezeru ob sedanjem stanju vzdrži še tako veliko težo.

Ker se bosta zima in sneg v najbližji bodočnosti poslovila, skušajo domači smučarji izkoristiti še te zadnje dni. Dne 4. marca se prične na skakalnici tečaj v smučskih skokih, katerega bo vodil inž. Hansen. Prijavilo se je okrog 20 tečajnikov, med njimi je 10 deklet v starosti od 8 do 14 let. Tala naša mladina se je sploh izredno razgibala v letošnji zimi ter je vsa navdušena za zimski sport. Vsako priliko vam izrabijo mladi, da u-tečejo s smučmi na sneženo plast. Napravili so si tudi na različnih krajih nekaj skakalnic — pa sem vam tam urijo, vadijo in prekucajejo, da je veselje. To bo narasčajoči...

Ob zaključku omenjenega tečaja se bo potem v nedeljo 10. marca na 60meterski skakalnici izvedla tekma v skokih. Velika skakalnica je v dobrem stanju. Vsled tega ni na nji nikake poledice. Tudi vreme se je v zadnjih dneh spremenilo in je za zimski sport zopet zelo primerno. Sneg drži sren, na tej podlagi pa je še par centimetrov prišča.

Medtem, ko sportniki s potrjim srecem ugotavljajo, da bo kmalu zanje konec veselja na snegu, ostali domačini že komaj čakajo, da nastopi toplejše vreme, pomlad... Zlasti oni, ki nameravajo do sezone izvršiti na svojih letoviških napravah nekatere poplave ali pa tudi zidati nove zgradbe, govorijo že na tihem kolnejo nad to dolgo pusto zimo. Zakaj vremenske razmere ta nameravana dela znatno zadržujejo in otežujejo.

Gradilo se bo letos na Bledu precej. V načrtu je cela vrsta manjših stavb, predvsem onih, ki bodo zvišala število tujških sob. Lan-ko leto je namreč teh zelo primanjkovalo. Hotel Toplice bo dobil v novi impozantni zgradbi sijajno dependanco s 60 sobami. Pension Mon Plaisir bo povečal svojo zgradbo za 20 sob. Hotel

Petran bo dvignjen za eno nadstropje. Razen omenjenih hotelov se bo zgradilo nekaj malih bñnih vil, v katerih bo tudi na razpolago po nekaj sob za tujece. Tako bo Bled imel za prihodnjo sezono na razpolago do 140 sob več, kakor lansko leto.

Dalje bo popolnoma prenovljena grajska kopel ter so s tozadnimi vil, v katerih bo tudi na razpolago po nekaj sob za tujece. Tako bo Bled imel za prihodnjo sezono na razpolago do 140 sob več, kakor lansko leto.

Kot razvidno, se Bled za bližnjo sezono vneto pripravlja. V tujsko-prometnem ožiru Bled sijajno napreduje. Novi upi so se pojavili z objavo delnega osnutka zakona o tujškem prometu, kateri mora da pride v veljavo še pred letošnjo sezono. To dejstvo se je splošno pozdravilo v krogu tujkajšnjih domačinov, ki žive in rastejo le od tujskega prometa. S primerno gmotno in moralno podporo občin ne in posameznih podjetnikov, kakor tudi javnih oblastev, bi se Bled prav lahko in kmalu dvignil v pravo svetovno letovišče s šestmesečno sezono, kar bi bilo tudi s stališča narodnega gospodarstva pozdravljeno. Saj bi se s tem močno dvignilo blagostanje Bleda in vse njegove okolice — in jasno je, da je to tudi splošnosti v korist.

Vzporedno z Bledom bi se tujski promet pospešil in razširil tudi na ostala naša letovišča: Bohinj, Kranjska gora. Za letošnjo sezono je predviden reden avtobusni promet med Bledom in Kranjsko goro na eni ter med Bledom in Bohinjem na drugi strani. Nič manj kot pet novih avtobusov je že naročenih, ki bodo dnevno obratovali na teh progah, vozili pa bodo po potrebi tudi drugam.

Z naraščajočim avtomobilskim prometom bodo seveda močno prizadete naše ceste. Bojimo se, da sploh ne bodo vzdržale takšnega prometa. Upamo pa, da se bo to vprašanje ugodno rešilo tekom leta. V to bi morali posvetiti vse sile tujkajšnji odločujoči faktorji. Zlasti nekatere ožine so nujno potrebne razširitve.

ADVERTISE in GLAS NARODA

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIM MOJIM ODJEMALCEM TER SE ŠE V NADALJE PRIPOROČAM

Rudolf Bukovec

4506 Superior Ave., Cleveland, Ohio

ZALOGA VSAKOVRESTNEGA DOBREGA SVEŽEGA IN SUHEGA DOMA PREKAJENEGA MESA

KAKO ŽIVI MASARYK?

Malo je državnih poglavarjev, ki bi v tako visoki starosti — predsednik Masaryk stopi letos v svojo 80. leto — še vedno vzorno ali vsaj redno vršili svoje funkcije: sprejemali obiske, dovoljevali avdienco in reševali akte. Predsednik Masaryk pa razen državnih poslov vrši še druga dela, ki niso v zvezi z njegovim visokim mestom državnega poglavarja in njegova okolica se ne more dosti načuditi ljubezni do dela, veri in energiji, ki jo posveča predsednik vsakemu delu.

Predsednik dela zelo pridno in neumorno na svojih literarnih in učenjskih delih, pripravljajoč nove izdaje in popravljajoč ter izpopolnjujoč svoje starejši spise. Razen tega sledi pozorno razvoju dogodkov doma in na tujem do najmanjših podrobnosti. Kakoli se zgodi na svetu pomembnejšega preloma predsednik na temelju detaljnih informacij. Zlasti se zanima za življenje posameznika, za življenje malega človeka ter dela iz svojega opažanja zaključke, tičeče se države, naroda in ljudstva. Državni funkcionarji, ki prihajajo z njim v stike po svoji službeni dolžnosti, vedo, da je stalno o vsem izperno informiran, da mu ni nič tujega in da ga z ničemer ni mogoče iznenaditi.

Zdravniki pravijo, da ga ravno ta neumorna delavnost in pravilni, strogi in skromni način življenja vzdržuje pri duševni in telesni sili. Zadnja leta večerja predsednik samo skodelico bele kave s kosček kruha. Kljub temu pa se ves dan giblje. V vsakem vremenu dela dolge sprehode ali pa jez-

di po nekoliko ur na dan. Tudi v dneh nedavnega mraza ni opustil teh sprehodov in ježe, v najhujšem mrazu jih je samo primer-no skrajšal. Na sprehodih po Pragi in okolici je duševno ravno tako zaposlen, kakor v svoji pisarni. Zanima se za življenjske potrebe malega človeka in je o cenah informiran, kakor malo kdo, ki stoji izdatno nižje v lestvici državne službe. Kakor ljudje njegove starosti, predsednik malo spi, mnogo čita v postelji in zgodaj vstaja.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecem naznanjam vsem znancem, sorodnikom in prijateljem, da je za vedno zaspala moja draga soproga oz. mati

Mrs. MARY IMPERL
roj. Hode.

Umrla je 15. marca 1929 ob 4. zjutraj po mučni operaciji v bolnišnici Mt. Carmel v starosti 38 let. Rojena je bila 7. junija 1890 v Artičah pri Brezicah, Stajerska. V Ameriko je prišla pred 17 leti. Bila je članica dr. "Prvi maj", št. 65 S. N. P. J., Brezy Hill. Pogreb se je vršil 17. marca 1929 po katoliških obredih na Mt. Carmel pokopališču v Frontenac.

Tempotom se zahvaljujem za Jarovane vence društva "Prvi maj", št. 65, U. M. W. A., št. 3816, Mr. in Mrs. Trselich, Mr. in Mrs. S. Marse, Mr. E. Marse, Mr. J. Yartz, Sr., Mr. in Mrs. J. Yartz Jr., Mr. in Mrs. Kopayer, Mr. in Mrs. Kozuh, Mr. in Mrs. Kolar, Mr. in Mrs. L. Sikule, Mr. in Mrs. Mlinarich, Dr. Lightfoot, Mr. Ward, Mr. in Mrs. Dimitrakus, Mrs. Signori, Mr. Cremošnik, Mr. in Mrs. Flynn, Miss Ash, Mr. Police, Mr. in Mrs. Jelar, Mrs. Zetko, Mrs. Cujko, rod. Beitzinger, Mr. Lero, Miner State Bank, Frontenac in School Dis. N. 9.

Lepa hvala vsem, ki so mi stali ob strani v času boleznin in čuli ob mrtvaškem odru. Najlepša hvala vsem, ki so dali na razpolago avtomobile in jo spremili na zadnji poti k večnemu počitku. Tebi pa draga soproga in mati, želimo, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja! Zapustila si nas, ali spomin na Te ostal bo vedno med nami.

Zalutajoči ostali:

Martin Imperl, soproga.
Eva in Nelma, hčere.

Fred, sin.

John Hode, brat.
Jennie Trselich, nečakinja.
R. 3, Box 217, Mulberry, Kans.

(2x 27&28)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČ
JI SLOVENSKE DNEVNIK
V AMERIKI

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE
IN HRVAŠKE

REGALJE, PREKORAMNICE, TRO-
BOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD

sigurno 25% ceneje kot drugod
VICTOR NAVINŠEK,
331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA

NARAVNOST V TRST

Skupno Potovanje

po COSULICH progi
priredimo dne

29. MARCA 1929

NA NAJNOVEJŠI MOTORNI LADJI

"Vulcania"

ki ima 24,000 ton prostornine, je 632 čevljev dolga, 80 čevljev široka in 91 čevljev visoka. Motorji razvijajo 33,000 konjskih sil in vozi z brzino 20 vozlov na uro.

TA PARNIK VOZI 11 do 12 DNI DO TRSTA, iz TRSTA do Ljubljano pa vozi vlak samo 4 ure. Za nabavo potnih listov in vsa pojasnila se obrnite na

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

DODELJENE SO NAM NAJBOLJŠE KABINE

CENEJŠA BRZOJAVNA IZPLAČILA

PRISTOJBINA ZA CABLE LETTER

ZNAŠA SEDAJ SAMO

75c.

Znižanje stroškov za brzojavna denarna nakazila v Jugoslavijo in Italijo je primerno ravno sedaj ko mislite svojim v domovini poslati pisanko.

Za najboljšo postrežbo obrnite se na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

39

(Nadaljevanje.)

— Obesite Gaucha! — je prihajal klic s številnih strani esplanade, dokler ni postalo ritmično grnjenje za osveto.

Banditski glavar pa se je le smehljaj trojici neposredno pod balkonom.

— Vidite, hudooben kot je, se vendar smeje svoji obsodbi! — je rekla neka čedna deklica drugi. — Ali ni lep?

Z ograjo balkona, ne da bi zapustil strani jetnika, pa je zaklical general Rocco svojim ljudem:

— Hitite v vse dele mesta ter jim povejte, da smo končno ujeli Gaucha.

Temno-politi pa je očividno nežno govoril z njim, kajti general Rocco se nadaljeval:

— In svojim vojakom bom dal pol dneva praznika, na čast te velike zmage nad silami. Jaz ukazujem svojim možem, da naj pridejo na trg pred mene, v pregledni formaciji. Trobentač, zatroben-taj svoj poziv!

Trobenta je zatrobila ter se razširila po celem mestu, ko so se razburjeni vojaki zbirali na velikem trgu hitreje kot ponavadi.

Taleci so bili oproščeni ter se združili s svojimi srečnimi sorodniki. Civilisti, ki so pomili veliko esplanado, pa so se čudili nenadni izpremembi v obnašanju generala.

— Naše molitve so bile uslišane! — je kričala neka stara ženska.

— To je nadaljno čudo v našem mestu! — se je jokala neka druga, vsa razveseljena.

— Svetniki naj bodo slavljani! — je rekla neka tretja.

Medtem, ko so se bele uniforme formirale, s popolno disciplino, v redne vrste pred generalom, polkovnikom in smehljajočim se Gaucho, je dal poveljnik neko drugo povelje.

— Spravite neter celo stražo z zunanjih vrat ter pustite, da zaigra godba narodno himno!

Prebivalstvo, ki je zapazilo nenadno izpremembo od tulečega volka v bolj nežno bitje, je nazdravljalo generala. Hitre so izpremembe kaprice v množici.

— Viva Rocco! — so kričali ljudje in celo vojaki so se jim pridružili v tem kričanju.

— Sedaj dvignite zastavo Ruiza nad tem mestom z velikega droga na tej hiši! — je ukazal vojaški diktator. — Spustite jo dvakrat navzdol, na čast našemu zajetu Gaucha ter jo ohranite nato razobeno! Po tem, moji vojaki, boste zložili skupaj svoje bajonete na javnem trgu ter odkorakali miroljubno v svoje vojašnice, da čakate povelj glede vašega praznika!

General je očividno nerad izgovoril te besede, kot so lahko vi, deli oni, ki so stali neposredno pod njim. Njegovim poveljem so se vsi pokorili z največjo unemo.

V nadaljnjih petih minutah je odkorakala zadnja vrsta vojakov s trga, ob veseli poskočnici vojaške godbe.

Čudež se še vedno nenadni izpremembi v srečnem despotičnem vladarju, radi zajetja samotnega bandita, so pričeli ljudje zopet zahtevati eksekucije Gaucha. Njih kriki so postajali vedno bolj ominozni, ko so se general, Gaucho in polkovnik umaknili v notranjost širokega okna na balkonu, a še vedno obrnjeni proti trgu.

— Kako čudno! — je vzklila neka ženska s šiljastim nosom. — Ta bandit je vreden deset tisoč pezo, živ ali mrtov. Zakaj ga pa general ne obesi, kot smo zahtevali ter pošlje njegovo truplo velikemu Ruizu za nagrado?

— On je mogoče preveč nežen, — se je glasil odgovor poleg stoječega. — Poslušajte, kakšen glas pa je to?

Tudi drugi so slišali ropot iz smeri mestnih vrat. Izprva je zvenelo kot šumenje suhih listov pred viharjem v jeseni, a nato se je čim povečalo. Slišati je bilo rezke klice, udarce kopit, ki so prihajali bližje in bližje. Ženske so zopet pričele kričati od groze in moški so se pričeli umikati s trga žepni vred, kajti od mestnih vrat se je bližala tropa divjih jezdcev.

— To je banditska tolpa! — je zakrčal nekdo.

Kot monski val so pridrveli jezdeci na trg, kričeč strašno ter se razpršili na vse strani. To je bila nova in strašna invazija.

— Ta norce generala! Zakaj je pustil vojakom puške na trgu, da so odkorakali brez njih? — je vprašal neki državljani jezo svojega soseda. Oba sta bila v majhni skupini talcev ter bi bila ustreljena v nadaljnjih par minutah, če bi se ne završila ona čudna izprememba. Noben jih pa ni bil hvaležen sedaj!

Če bi bila oboja v spalnici generala, bi bila razumela skrivnost.

Gaucha, še vedno stoječ med obema častnikoma, z rokama za seboj in revolverjem v vsaki roki, ju je odkorakal nazaj z grozljivim humorjem.

Zavrtil se je sedaj naokrog ter govoril veselo.

— Jaz sem ujel volkove, senjorja, ter jih napravil lajati kot pastirске pse, da zavarujejo to čredo bedakov!

Pokazal je na steklenico vina.

— General, vi pozabljate na svojo gostoljubnost! Nalijte mi čašo, a v sedanjem času naj bodo tri! — je zakrčal. — Čas je celo za evražnike, da popijejo skupaj čašo vina!

Njegovemu povelju sta se oba pokorila z najbolj kislimi obrazi in bandit je spravlil revolver v svoji desni roki za usnjati pas.

— Čaše navzgor! — je zakrčal. — Zdravica za vladajoče razrede!

Oboja dvignjena častnika sta z velikim naporom izpraznila svoji čaši, kateri je Gaucho zopet nalil s pretirano prijaznostjo.

— To je bila sijajna zmaga! — je izjavil Gaucho z nesramno smehotom. — Bil je en sam orel priti tisočim ujedam. Ker pa sem ponižen človek, moram priznati, da bi se ne smel preveč radovati, — kajti vi ste bili nadstevili pri tem!

— Kaj se bo zgodilo sedaj? — je robato vprašal general.

— Zelo prijeten čas za vse, — je odvrnil Gaucho. — Dal sem povelja Sanebozu, svojemu najbolj udanemu pribočniku, da ne me biti nobenega prelivanja krvi, razven če bi se oddalo strela. Vi in polkovnik ter tudi vaši možje, ki so vsi razoroženi, prihajajo ter odklanjajo kot se jim zljubi. Ta soba bo seveda moj lastni glavni stan.

V tej sijajni hiši pa morajo seveda biti še druge čedne sobice. Zakaj bi ne uživali prijateljstva kot brati?

Zopet je dvignil svojo čašo.

— Tukaj za mir in prosperiteto! ... To me spominja, da si moram ogledati mesto ter prisostvovati svojim lastnim finančnim zadevam!

Zagugal se je ter si prižgal cigareto.

Lužiški Srbi in njihove navade.

V vzhodni Saški in obmejni Prusiji doli do pravilnega Spreewalda (Blota) žive še zadnji ostanki nekaj mogočnih polabskih Slovanov, nemški zgodovini znanih pod imenom Sorbenwenden. Njihova zemlja se je razprostirala včasih daleč po sedanjih srednji in severni Nemčiji; segali so prav do otoka Rugen, kjer so zgradili najvišjemu bogu Svantevitu čudovito lep tempelj, kjer so srbski pomorski roparji imeli svoja zavetišča, in strašili po okolici. Tudi pravljica o nesrečni Vineti se naslanja na Srbe.

Vsled medsebojnih sporov posameznih plemen ni bilo težko Karolinžanom, Salijcem in Askalijcem polabski narod zaslužiti. Celotni nemški zgodovinarji priznavajo, da je tekla na teh tleh vendska kri v potokih in da ni bilo zatrateljev strah, oprijeti se tudi najskrajnejših sredstev. Tako so dokončani Lužiški Srbi že v XII. stoletju svojo politično vlogo in od tu datira nemški poskus, da se narod na vsak način izkorenini.

V XIII. stoletju je bilo n. pr. pod smrtno kaznijo prepovedano posluševati se vendskega jezika. Leta 1293 je Bernhard II. prepovedal ta slovanski jezik kot sodni jezik. Vendi so bili kvalificirani kot nevedni ni katerega koli urada. V Meissenju je izginila srbska šela l. 1242. In poslednja Srbkinja na otoku Rugen je umrla l. 1404. Do XVIII. stoletja so pisali v spričevala vajencev, "da morajo biti dobre nemške in ne vendske krvi."

V listinah stoji: Če Slovan ne uboga, mu je dati seno za jed kot volu in ga je pretepati kot osla. Nič čudnega, če je ta narodnost izginila, če je kulturno zaostajala. Saj je Luther smatral prestopa sv. pisma v slovanski jezik za nepotrebno, ker "po petdesetih letih nobenega več ne bo."

Kakor po božjem čudežu so se kljub tej strašni zgodovini ohranili do najnovejšega časa in bodo živeli in napredovali, dokler se bodo čutili kot poseben narod. Po vsebni pa jih loči o. l. okoliških Nemcev njihov poseben jezik. Sicer je drugim slovanskim jezikom precej podoben, a vendar svojevredstven. Ker stalno uporabljajo besede Bog, je to dokaz, da so lužiški Srbi religiozni narod in njihova pobožnost je dobesedno v pregovoru. Morda je v njih tudi mnogo iz poganske preteklosti, ko so Lužiški Srbi vse naravne prikazni pripisovali božji moči. Narodni je tudi narod pesmi. Njihov pesniški zaklad vzbuja občudovanje. Njihove pesmi so nekaj posebnega. V njih se prelija sladka ožnost, a tudi otroško svež humor. Gotovo lastnosti so lastne Lužiškim Srbom prav tako kot drugim slovanskim narodom. Toda srce dvigajoča šegavost je brez dvoma njihova posebnost. Tako prepevajo Lužiški Srbi, vriskajoč do neba, drugje pa žalostno do smrti. Njihove melodije izzvene v melanholičnih mol-akordih, a na drugi strani veselo poskakajo, kakor da ni bilo nad njimi nobenih nesreč.

Da se ohrani jezik v besedi in pisavi, da ne izginejo narodne pesmi, vrše Lužiški Srbi veliko delo. Na Saškem se uče srbski otroci.

(Konec prihodnjic.)

POSESTVO NAPRODAJ

poznato kot Vranešičevo, sedaj Špeharjevo v Gornjem Suhorju, št. 1, občina Vinica. Za ceno in nadaljna pojasnila pišite na lastnika: — Frank Špehar, 155 Elm Street, Reading, Pa.

ADVERTISE in GLAS NARODA

ZELEZNIŠKA POSTAJA V VATIKANU

Rimska vlada je dala papežu železniško postajo, katero označijo angleški listi kot "Vatican City Station".

ANTROPOMORFNE OPICE

Kakor kaže ime, gre za opice, ki so najbolj podobne človeku. Goje jih na veliko v študijske namene na posebnih postajah. Poročamo o nekaterih izkušnjah z njimi na eni izmed takih postaj — na otoku Tenerifa. Opazovanja so začeli z mladimi simpanzami. Kmalu so se sprijateljile s paziteljem, pa tudi med seboj. Bilo jih je sedem. Izprva so bile opice zaprte, da se navadijo novi okolici, ko pa so jih izpustili na prost, ograjen prostor, so se takoj zbrali v družbo. Vodil jih je najmočnejši in najpametnejši samec, ki so ga zvali Sultan, zadaj za njim pa je vedno hodila velika samica. Najbolj jim je ugajalo, če so lahko pohajkemale po tratah. Vendar bi se motil, kdor bi mislil, da je bila ta družna velna miroljubna. Pogosto so se teple med seboj in na najslabejšo so se vrgle v lepi slogi vse ostale. Tudi vsak nov "bruc" ki so ga sprejeli v svojo družbo, je moral prestati preizkušnjo o bilnih udarcev. Na druge živali so te opice složno metale kamenje. Rade so se igrale z vodo; kaj hitro so se naučile odpirati in zapirati volovod, umele so celo, kako se obrne pipa, da je curek močnejši ali slabjši. Vse so poznale neko vrsto plesa, ki nas malce spominja divjaških plesov; zlasti Sultan je v nekaterih presledkih vedno trikrat udaril z nogo ob tla. Tudi samce so včasih plesale; vrtile so se in ritmično udarjale ob tla. Na izprehod so hodile vsekar po koncu. Podnevi niso nikdar spale, kakor hitro je zatonoilo sonce, so krenile v spalnico, kjer je imela vsaka svoje pokrivalo. Vzlele temu pa so si rade izdelovale ležišča na drevju. Jedle so zelo zmerno, a pile so kakor ostale živali tako, da so se nagubile k vodi. Skrbno so se varovale premočnega solca. Zanimivi so tudi glasovi in kretnje teh opic. Svoje počutke izražajo s samoglasniki i, u, e, o, a; najpogostejše izgovarjajo o in a. Z veselje imajo večkrat kratke oh. Plakajo z globokim u-glasom, ganotje pa izražajo z i. Naučile so se precej: umele so zapirati duri in pometati, toda orodju se niso mogle priučiti. Samo enkrat so opazili, da je najinteligentnejša — Sultan — stepla s palco banana z drevesa. Ko je postalo hladno so opice vzele svoje pokrivala in jih prostila po tleh. Z ljudmi so se dobro zastopile in so celo po daljšem času prepoznale starega znanca. Človeka kmalu razumejo in rade ubogajo. ("Priroda".)

Velik požar.

KALKUTA, Indija, 25. marca. Požar je uničil včeraj tukaj sedem tisoč bal bombaža. Škodo cenijo na skoro pol milijona dolarjev.

Kretanje parnikov Shipping News

28. marca:	Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
29. marca:	le de France, Havre, Berengaria, Cherbourg
30. marca:	Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
3. aprila:	America, Cherbourg, Bremen
4. aprila:	Dresden, Cherbourg, Bremen
5. aprila:	Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg
6. aprila:	Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Biancamano, Napoli, Genova
10. aprila:	Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg
11. aprila:	Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen
12. aprila:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
13. aprila:	Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen
15. aprila:	Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen
17. aprila:	Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
19. aprila:	Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, le de France, Havre, Mauretania, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen
20. aprila:	New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova
23. aprila:	Columbus, Cherbourg, Bremen
24. aprila:	Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen
25. aprila:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen
26. aprila:	Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Prvič), Naš izlet, Paris, Havre, Olympic, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova
27. aprila:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg
30. aprila:	America, Cherbourg, Bremen
1. maja:	Mauretania, Cherbourg
2. maja:	Dresden, Cherbourg, Bremen
3. maja:	Paris, Havre, Vulcania, Trst, Homerie, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

28. marca: Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

29. marca: le de France, Havre, Berengaria, Cherbourg

30. marca: Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

3. aprila: America, Cherbourg, Bremen

4. aprila: Dresden, Cherbourg, Bremen

5. aprila: Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg

6. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Biancamano, Napoli, Genova

10. aprila: Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg

11. aprila: Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen

12. aprila: New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

13. aprila: Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

15. aprila: Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen

17. aprila: Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

19. aprila: Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, le de France, Havre, Mauretania, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen

20. aprila: New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova

23. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen

24. aprila: Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen

25. aprila: Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen

26. aprila: Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Prvič), Naš izlet, Paris, Havre, Olympic, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova

27. aprila: Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg

30. aprila: America, Cherbourg, Bremen

1. maja: Mauretania, Cherbourg

2. maja: Dresden, Cherbourg, Bremen

3. maja: Paris, Havre, Vulcania, Trst, Homerie, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

28. marca: Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

29. marca: le de France, Havre, Berengaria, Cherbourg

30. marca: Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

3. aprila: America, Cherbourg, Bremen

4. aprila: Dresden, Cherbourg, Bremen

5. aprila: Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg

6. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Biancamano, Napoli, Genova

10. aprila: Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg

11. aprila: Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen

12. aprila: New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

13. aprila: Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

15. aprila: Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen

17. aprila: Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

19. aprila: Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, le de France, Havre, Mauretania, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen

20. aprila: New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova

23. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen

24. aprila: Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen

25. aprila: Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen

26. aprila: Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Prvič), Naš izlet, Paris, Havre, Olympic, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova

27. aprila: Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg

30. aprila: America, Cherbourg, Bremen

1. maja: Mauretania, Cherbourg

2. maja: Dresden, Cherbourg, Bremen

3. maja: Paris, Havre, Vulcania, Trst, Homerie, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

28. marca: Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

29. marca: le de France, Havre, Berengaria, Cherbourg

30. marca: Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

3. aprila: America, Cherbourg, Bremen

4. aprila: Dresden, Cherbourg, Bremen

5. aprila: Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg

6. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Biancamano, Napoli, Genova

10. aprila: Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg

11. aprila: Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen

12. aprila: New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

13. aprila: Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

15. aprila: Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen

17. aprila: Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

19. aprila: Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, le de France, Havre, Mauretania, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen

20. aprila: New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova

23. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen

24. aprila: Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen

25. aprila: Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen

26. aprila: Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Prvič), Naš izlet, Paris, Havre, Olympic, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova

27. aprila: Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg

30. aprila: America, Cherbourg, Bremen

1. maja: Mauretania, Cherbourg

2. maja: Dresden, Cherbourg, Bremen

3. maja: Paris, Havre, Vulcania, Trst, Homerie, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

28. marca: Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

29. marca: le de France, Havre, Berengaria, Cherbourg

30. marca: Vulcania, Trst, Hamburg, Cherbourg, Penland, Cherbourg, Antwerpen, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

3. aprila: America, Cherbourg, Bremen

4. aprila: Dresden, Cherbourg, Bremen

5. aprila: Paris, Havre, (izlet), Olympic, Cherbourg

6. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Conte Biancamano, Napoli, Genova

10. aprila: Mauretania, Cherbourg, Leviathan, Cherbourg

11. aprila: Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen

12. aprila: New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

13. aprila: Minnewaska, Cherbourg, St. Louis, Hamburg, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

15. aprila: Reliance, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Cherbourg, Bremen

17. aprila: Aquitania, Cherbourg, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

19. aprila: Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, le de France, Havre, Mauretania, Cherbourg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen

20. aprila: New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova

23. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen

24. aprila: Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen